

Kg. N. B. 481.

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુજ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ

શાર્દૂલાલિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

મગ્નાન્સંસ્થિતિવારિધૌ હતસુખાન્દશ્ચ જનાનાં વ્રજાન્
 તાનુદ્વર્તમના દયાર્દ્રહૃદયો રુધ્વેન્દ્રિયાશ્ચાન્ જવાત્
 જન્તૂન્મા જહિ જ્ઞાનતઃ પ્રશમય ક્રોધાદિશત્રુનિતિ
 ' આત્માનન્દ પ્રકાશ ' માદિશદસૌ જીયાજિનેન્દ્રઃ પ્રભુઃ ॥૧॥

પુ. ૧૯. | વીર સં. ૨૪૪૮ અષાઢ. આત્મ સં. ૨૭ | અંક ૧૨ મો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા-ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ માનવવિવૃત્તિ.	૨૮૬	૯ જગતની મહાન વસ્તુ-ચારિત્ર. ...	૩૦૨
૨ જૈનશાસન રક્ષાનો સરળ માર્ગ. ...	૨૬૦	૧૦ કચ્છસર.	૩૦૨
૩ શ્રાવકની કરુણીનું સહસ્ય.	૨૬૧	૧૧ જૈનોમાં કેળવણી.	૩૦૩
૪ પુષ્પાંજલી.	૨૬૫	૧૨ આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ. ...	૩૦૫
૫ કચ્છ, કાઠીયાવાડ વગેરે સ્થળના જૈનો કાને સાંભળે છે કે ?	૨૬૮	૧૩ આપણો ઉદ્ય શી રીતે થાય ? ...	૩૦૬
૬ એક નિશ્ચિત લક્ષ્ય અને સ્વાધ્યાય. ૨૬૯		૧૪ વર્તમાન સમાચાર.	૩૧૦
૭ હિમ્મત ને ધૃત્ય શક્તિ.	૩૦૦	૧૫ આચાર્યશ્રી આત્મારામજી મહારા- જના સાધુના ચાતુર્માસ.	૩૧૨
૮ તક.	૩૦૧		

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) દપાલ ખર્ચ આના ૪.

આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાદ ગુલાબચંદ લલુભાઈએ છાપ્યું-ભાવનગર.

ઓગણીશમા વર્ષની અપૂર્વ ભેટ.

“ શ્રી સંબોધ સમતિકા ભાષાંતર. ”

અમારા માનવતા ગ્રાહકોને જણાવવા રજા લઇએ છીએ કે, દરવર્ષે મુજબ આ વર્ષે પ્રત્યેક જૈન અંધુઓ વગેરેને અનેક જાણવા લાયક તત્વજ્ઞાનની હકીકતો ભરપૂર જેમાં આવેલ છે, તેવો ઉપર જણાવેલ ગ્રંથ અમારા કદરવાના ગ્રાહકોને ભેટ આપવાનું પસંદ કરવામાં આવ્યું છે.

આ ગ્રંથ પૂર્વાચાર્ય શ્રીમાન ગુણવિનયજી ગણિએ સંવત ૧૬૫૧ માં બનાવ્યો છે. આ ગ્રંથમાં મોક્ષદ્વિવર્ણન, સમ્યગ્દર્શન, અહિંસા, ગુરૂ કહેવા જોઈએ, સામાયિક, ખાર ભાવતા, પાંચ પ્રકારના મિથ્યાત્વ, શ્રાવકોના ગુણ તથા આગમનું મહાત્મ્ય, સંઘ, જિન આચાર્ય, નામધારી ગચ્છવર્ણન, પૂજાદ્વિવર્ણન, ગુરૂવંદન, પૌષ્ઠનું સ્વરૂપ વગેરે અનેક વિવિધ વિષયોનું વર્ણન અનેક કથાઓ સહિત આપી, સુંદર અને સરલ બોધદાયક રચના કરી છે. તેમાં આવેલ કેટલાક વિષયોમાં ગ્રંથકાર મહારાજે આગમો અને પૂર્વાચાર્યોદ્ધૃત અનેક ઉત્તમ ગ્રંથોની તેની વધારે ખાતરી માટે જાણ માટે, પૂરાવા તરીકે અનેક સાદતો આપી અપૂર્વ કૃતિ કરી છે. જેથી વાંચકોને પકન પાઠન માટે વારંવાર ઉપયોગી બનાવેલ છે. આ ગ્રંથને મનન પૂર્વક સાદાંત વાંચી તે પ્રમાણે વર્તનાર મનુષ્ય પોતાના આત્માને માટે મોક્ષ નજીક લાવી મૂકે છે.

દરવર્ષે દશ ફારમનીજ ભેટની યુક્તિ આપવાનો આ સભાનો સામાન્ય ધારો છતાં જૈન અંધુઓ તરફથી અમુક આર્થિક સહાય જ્યારે મળે છે, છતાં મોંઘવારી હજી પણ સમ્પત્તિ હોવાથી અર્થ વધારે થાય છે. છતાં આ સભા આ પ્રસંગદ્યાનમાં રાખી કેટલાક વખતથી દરેક વર્ષે વીસ પચીસ ફારમનો મોટો ગ્રંથ ભેટ આપે છે. તેમજ આ વર્ષે પણ આ ગ્રંથ પણ શુભારે બારીશ ફારમ બશેલ પાતાનો, ઉંચા કાગળ ઉપર સુંદર ગુજરાતી રાષ્ટ્રપ્રીતી છપાવી સુશોભિત બાધન્ડીંગથી બદલકૃત કરી તૈયાર કરવામાં આવેલો છે. જે આટલો મોટો ગ્રંથ દર વર્ષે અને તે એકજ વર્ષને માટે ભેટ આપવાનો કમ માત્ર અમોઝેજ ચાલુ રાખ્યો છે તે અમારા સુજ્ઞ ગ્રાહક અંધુઓની ધ્યાનમાં હશેજ. આજણ શુદ્ધી ૧૦ થી અમારા માનવતા ગ્રાહકોને સદરહુ ગ્રંથ લગાજ મના લેણા પુરતા પૈમાનું વીં પીં કરી ભેટ મોકલવામાં આવશે. જેથી અમારા કદરવાના ગ્રાહકોને તેને પાછું વાળી નાહક જ્ઞાન ખાતાને નુકસાન નહિં કરતા દરેક ગ્રાહક સ્વિકારી લેશે એવી નમ્ર વિનંતિ છે.

ખાર માસ સુધી ગ્રાહક રહી માસિકનો લાભ લીધા છતાં, ભેટની યુક્તિ વીં પીં જે ગ્રાહકોને પાછું વાળવું હોય અથવા છેવટે બીજા બહાના બતાવી જ્ઞાન ખાતાને નુકસાન કરી ભેટની યુક્તિ વીં પીં ન સ્વિકારવું હોય, તેઓએ મહેરબાની કરી એક માસની અંદર અમોને લખી જણાવવું કે જેથી નાહક વીં પીં નો અર્થ નકામો સભાને કરવો પડે નહીં, તેમજ સભાને અને પોસ્ટ ખાતાને નકામી મહેનતમાં ઉતરવું પડે નહીં. તેટલો સુચના સુજ્ઞ ગ્રાહકો ધ્યાનમાં લેશે એવી વિનંતિ છે.

श्री
आत्मानन्द प्रकाश.

(पुस्तक १६ भुं.)

पु. १६ भुं. वीर स. २४४७-४८. आत्म स. २६-२७ अंक १२

“ सेव्य सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः ”

मयासंमतिवारिधौ हतमुखान्दष्टा जनानां ब्रजान्
 तानुद्धर्तुमना दयाद्वेहदयो रुध्वेन्द्रियाश्चाञ्ज जवात
 जन्तून्मा जहि ज्ञानतः प्रशमय क्रोधादिशत्रूनिति
 ‘आत्मानन्द प्रकाश’ मादिशदसौ जीयाञ्जिनैद्र प्रभुः ॥१॥

प्रगटकर्ता,
 श्री जैन आत्मानन्द सभा,
 भावनगर.

(वार्षिक मूल्य रू. १-०-० पोस्टेज जुद्ध.)

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

નંબર.	વિષયો.	લેખકના નામો.	પાનું.
૧	નૂતન વર્ષારંભે માંગલ્ય ભાવના (પદ)	(સંઘવી વેલચંદ ધનજીભાઈ)	૧
૨	શ્રીમાન વિજ્યાનંદસૂરિને આત્મિક નમન (પદ)		૨
૩	નૂતન વર્ષારંભના ઉદ્દેશો.	(શાહ ફતેહચંદ ઝવેરભાઈ)	૩
૪	સાધુ સાધ્વી પ્રત્યે નિવેદન રૂપે એ બોલ.	(મુનિરાજ શ્રી કર્પૂર વિજયજી)	૬
૫	જીવનમાં જ્યોતિ પ્રગટાવવા વિભુને પ્રાર્થના. (પદ)	(શાહ ફતેહચંદ ઝવેરભાઈ)	૮
૬	ઉદ્દેશની એકતા.	(શાહ વીકલદાસ મૂળચંદ બી. એ.)	૯
૭	જીવનમાં વિશુદ્ધમય વાતાવરણો.	(શાહ ફતેહચંદ ઝવેરભાઈ)	૧૫
૮	સ્વઝોલખાણુ સંબંધી સ્થૂલ વિચારણા.	(વક્રીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈ વડોદરા)	૧૯
૯	આપણો અમુલ્ય વારસો.	(શેઠ દેવચંદ દામજી)	૨૩
૧૦	વીરસ્ય ભૂષણુ “ ક્ષમા ” યાચના (પદ)	(સંઘવી વેલચંદ ધનજીભાઈ)	૨૬
૧૧	મિચ્છામી દુકડ. (પદ)	..	૩૦
૧૨	ગુરુગુણુ કિર્તન. (પદ)	..	૩૦
૧૩	જિનધર્મ.	(ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ)	૩૨
૧૪	મનોભાવ. (પદ)	(શાહ કલ્યાણચંદ કેશવલાલ વડોદરા)	૪૪
૧૫	સ્વાવલંબન.	(શાહ વિકલદાસ મૂળચંદ બી. એ.)	૪૫
૧૬	વર્તમાન જગતને કેવા મનુષ્યો જોઈએ છે ! (પદ)	(શાહ ફતેહચંદ ઝવેરભાઈ)	૫૧
૧૭	સમયને અનુસરતું.	(ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ)	૫૨
૧૮	આચાર્ય શ્રીમદ્ હીરવિજયસૂરિજી અને જયંતી	(ફતેહચંદ ઝવેરભાઈ શાહ)	૫૫
૧૯	વિદ્યાનું દૈવત. (પદ)	(ભટ્ટ શ્યામજી લવજી)	૬૬
૨૦	સિદ્ધ કૈવલ્ય. ઉત્સવ દિપોત્સવી પર્વ.	(સંઘવી વેલચંદ ધનજી)	૬૧૭
૨૧	આપણામાં ઉચ્ચ કેળવણી પસાર કરવાનો હેતુ.	(મુનિરાજ શ્રી કર્પૂર વિજયજી)	૬૮
૨૨	કેશરનો કાયડો કાણુ અને ક્યારે ઉકેલશે !	(..)	૭૫
૨૩	ચેતનને. (પદ)	(હરગોવિન્દદાસ નાગરદાસ મહારાજની રાન્ધનપુર.)	૭૭
૨૪	દ્રવ્યનો ઉપયોગ.	(શા. વિકલદાસ મૂળચંદ બી. એ.)	૭૮
૨૫	પ્રેરણા અને આરોગ્ય.	(રા. ભાનુપ્રસાદ ચક્રભાઈ બી. એ. પાટણ.)	૮૫
૨૬	અંધાવલોકન.	(સભા.) ૮૮-૧૧૧-૧૬૨-૧૮૭-૨૫૬-૨૮૮	
૨૭	વર્તમાન સમાચાર (સભા.)	૮૯-૧૧૦-૧૩૬-૧૬૨-૧૮૪-૨૬૦-૨૮૪-૩૧૦-૩૧૨	
૨૮	નૂતન વર્ષ.	(સંઘવી વેલચંદ ધનજીભાઈ.)	૯૧
૨૯	અભિચાર નિંદા. (પદ)	(રા. ષડ્ગુણ.)	૯૨
૩૦	જૈન શ્રાવક ભાઈ જહેનોને અગત્યની સુચના.	(મુનિરાજ શ્રી કર્પૂર વિજયજી.)	૯૩
૩૧	પરોપકારી સન્નજનોનો સુંદર સ્વભાવ.	(..)	૯૪
૩૨	ત્રણુ પ્રકારના ભત્ર અને તેનો વિલક્ષણુ સ્વભાવ.	(..)	૯૪
૩૩	વસ્તુપાળી વિરચિત. નરનારાયણુ નંદ કવ્ય.	(શા. છોટાલાલ મગનલાલ બુલાસણુ.)	૯૫
૩૪	રાષ્ટ્રીય શાળાના અભ્યાસ ક્રમની રૂપરેખા.	(મહેતા મનુસુખલાલ કિરતચંદ મોરબી)	

૧૦૧-૧૩૧-૧૭૬-૨૦૨

- ૩૫ આવશ્યકની પ્રાગીન ઉત્પત્તિ. (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૧૦૧
- ૩૬ પ્રકીર્ણ. ૨૬૧
- ૩૭ શ્રી વીર સ્તુતિ. (પદ) (શા. વિકૃલદાસ મૂળચંદ બી. એ.) ૧૧૫
- ૩૮ શ્રી જિન સ્તુતિ. (પદ) (પારેખ પ્રભુદાસ બહેચરદાસ પાટણ.) ૧૧૬
- ૩૯ સાયંકાળે જિનદર્શન. (પદ) („) ૧૧૬
- ૪૦ ધર્મસાધન કરવામાં ઢીલ કરવી જોખમી નહિ. (મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી) ૧૧૭
- ૪૧ સદ્ વિદ્યા. „ ૧૧૭
- ૪૨ વિતરાગ કથિત પવિત્ર ધર્મ તું જલદી સેવન કરી લે. „ ૧૧૮
- ૪૩ ઉત્તમશીલ. (શાહ વિકૃલદાસ મૂળચંદ બી. એ.) ૧૧૯
- ૪૪ જ્ઞેન દ્રષ્ટિએ શિક્ષણનું સ્વરૂપ અને જ્ઞેન નવીન યુવકો. (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૧૨૪
- ૪૫ શું ખરું સુખ શાંતિમાં છે? ૧૨૮
- ૪૬ ચુંટી કહેલા સારહિત વચનો. (મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી) ૧૨૯
- ૪૭ પ્રભુ પ્રાર્થના. (પદ) (હરગોવનદાસ નાગરદાસ મહાજની) ૧૩૩
- ૪૮ નીતિ વચનો. (મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી) ૧૩૩
- ૪૯ જ્ઞેનો અને સ્વદેશી વસ્ત્રો. „ ૧૩૪
- ૫૦ આત્મ જગતિ. (પદ) (કવિ સાંકળચંદ પીતાંબરદાસ અમદાવાદ) ૧૩૫
- ૫૧ ઉપરિર્મિત અંતર્ગત વાક્યો. (મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી) ૧૩૬
- ૫૨ એક સુધારો. (સભા) ૧૩૮
- ૫૩ પ્રભુ સ્તુતિ. (શાહ કલ્યાણચંદ કેશવલાલ વડોદરા) ૧૩૯-૧૯૦
- ૫૪ વસંત વિલાસ મહાકાવ્ય. (શાહ છોટાલાલ મગનલાલ ઝુલાસણ) ૧૪૦
- ૫૫ સાચી અને જુદી સફલતા. (શાહ વિકૃલદાસ મૂળચંદ બી. એ.) ૧૫૧
- ૫૬ યોગ દર્શન. (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૧૫૬
- ૫૭ સાદાઈ અને સ્વતંત્રતા. „ ૧૫૯
- ૫૮ જ્ઞાતાંજ્ઞાને ઉપદેશ. (પદ) (ભટ્ટ મણીશંકર રતનજી બી. એ.) ૧૬૧
- ૫૯ જ્ઞાનારાધન. (પદ) (સંઘવી વેલચંદ ધનજીભાઈ) ૧૬૫
- ૬૦ જ લેશ્યાનું સ્વરૂપ. (પદ) (કવિ સાંકળચંદ પીતાંબરદાસ અમદાવાદ) ૧૬૬
- ૬૧ આવકની કરણીનું રહસ્ય (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૧૬૭-૧૯૪-૨૧૫-૨૩૯-૨૬૭-૨૯૧
- ૬૨ સયંમમાં સુખ કેવી રીતે છે? „ ૧૭૧
- ૬૩ યોગ્યતાનુકુળ વ્યવસાયની પસંદગી. (શાહ વિકૃલદાસ મૂળચંદ બી. એ.) ૧૭૩
- ૬૪ શામાયક કરવા વિષે કવિતા. (પદ) (શાહ મનસુખલાલ ડાહ્યાભાઈ વઢવાણ કાંપ) ૧૭૮
- ૬૫ મુખ્યમંત્રી પાણી લાગવું. (મહેતા મનસુખલાલ કિરતચંદ) ૧૮૧
- ૬૬ ઇતિહાસ અને તેનો ઉપયોગ. (શાહ છોટાલાલ મગનલાલ ઝુલાસણ.) ૧૯૦
- ૬૭ સદ્વર્તમાની ઉચ્ચતા દર્શન. (પદ) (શાહ કૃતેચંદ ઝવેર ભાઈ) ૧૯૮
- ૬૮ શુદ્ધ વિચાર અને સદ્વર્તન. (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૧૯૯
- ૬૯ શ્રી મહાવીર પ્રભુનો જન્મ-મહોત્સવ. (પદ) (શા. મનસુખલાલ ડાહ્યાભાઈ વઢવાણ) ૨૦૫
- ૭૦ દ્રઢ ઇચ્છા શકિત. (શા. વિકૃલદાસ મૂળચંદ બી. એ.) ૨૦૬-૨૪૬
- ૭૧ સમયના પ્રવાહમાં (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૧૧૦-૨૩૩

૪

- ૭૨ શ્રી વીર જયંતિ. (પદ) (નગીનદાસ એમ. વૈદ ઝંભાઈ) ૨૧૩
- ૭૩ શ્રી વીર પ્રભુનું ચારિત્રગાન. (પદ) ૨૧૪
- ૭૪ આધુનિક ઇતિહાસ પ્રત્યે જે દરકારી (શાહ છોટાલાલ મગનલાલ ઝુલાસણ) ૨૨૦
- ૭૫ ઉચ્ચ ભાવના. (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૨૨૩
- ૭૬ ઐતિહાસિક સ્વાધ્યાય. (પદ) (શા. છોટાલાલ મગનલાલ ઝુલાસણ) ૨૨૫-૨૪૩-૨૭૦
- ૭૭ મહાવીર પ્રભુનું અદૃશ્ય સ્વરૂપ મનુષ્ય ક્યારે જોઈ શકે? (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૨૨૬
- ૭૮ મનન કરવા યોગ્ય નિતિનાં વાક્યો. (એક મુનીશ્રી) ૨૩૩
- ૭૯ ભિન્ન અપેક્ષાગત જ્ઞાનમય સ્વરૂપ. (પદ) (શાહ દત્તેશ્વર ઝવેરભાઈ) ૨૩૭
- ૮૦ અંતરાત્માને સદ્જ્ઞાન મેળવવા ઉપદેશ (પદ) ૨૩૭
- ૮૧ સાધુ સાધ્વી તથા શ્રાવક શ્રાવિકાની કર્તવ્ય દિશા. (મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી) ૨૩૮
- ૮૨ આધુનિક કથા સાહિત્ય. (શાહ છોટાલાલ મગનલાલ ઝુલાસણ) ૨૫૨
- ૮૩ શ્રીમાન્ હેમચંદ્રચાર્યનું જીવન વૃત્તાંત. (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૨૫૬-૨૭૨
- ૮૪ નિર્વિકલ્પ દશાનું સામર્થ્ય. (પદ) (શાહ દત્તેશ્વર ઝવેરભાઈ) ૨૬૩
- ૮૫ પરમ પદના અભિલાષીની અક્ષિત રૂપે યુક્તિ. (પદ) ૨૬૩
- ૮૬ મહાવીર પ્રભુની મુર્તિને. (પદ) ૨૬૪
- ૮૭ સાચો હિતમાર્ગ. (મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી) ૨૬૪
- ૮૮ શ્રી હિતશિક્ષાના રાસમાંથી શ્રી પુરૂષે લેવા યોગ્ય સુંદર શોધ. ૨૬૬
- ૮૯ સંભાષણ કુશળતા. (શાહ વિકુલદાસ મળચંદ બા. એ.) ૨૭૬
- ૯૦ સાચા સુખના અર્થજનોએ નિરવાર્ય જીવન ગાળવાની જરૂર (મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી) ૨૮૨
- ૯૧ જયંતિ ઉજવવાનો હેતુ. ૨૮૩
- ૯૨ આ સજ્જાનો જીવીશો વાર્ષિક મહોત્સવ. (સભા) ૨૮૬
- ૯૩ પૂજ્યપાદ શ્રી આત્મારામજી મહારાજ શ્રીની જયંતિ. (મળજી) ૨૮૪-૨૮૭
- ૯૪ માનવ વિશ્લુતિ. (સંઘવી વેલચંદ ધનજી) ૨૮૯
- ૯૫ જૈન શાસનની રક્ષા અને પુષ્ટિનો માર્ગ. (મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી) ૨૯૦
- ૯૬ પુષ્પાંજલી. (શા. છોટાલાલ મગનલાલ) ૨૯૫
- ૯૭ કચ્છ કાઠીયાવાડના જૈન કાને સાંભળે છે કે ? (મુનિ શ્રી કપૂરવિજયજી) ૨૯૮
- ૯૮ એક નિશ્ચિંત લક્ષ. ૨૯૯
- ૯૯ હિંમતને ઇચ્છાશક્તિ. ૩૦૦
- ૧૦૦ તક. ૩૦૧
- ૧૦૧ જગતની મહાન વસ્તુ ચારિત્ર્ય. ૩૦૨
- ૧૦૨ કરકસર. ૩૦૨
- ૧૦૩ જૈનોમાં કેળવણી. ૩૦૩
- ૧૦૪ આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ. (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૩૦૫
- ૧૦૫ આપણો ઉદ્ય શી રીતે થાય ? (મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ) ૩૦૯
- ૧૦૬ આચાર્ય મહારાજશ્રી આત્મારામજી મહારાજના પરિવારના ચાતુર્માસ. ૩૧૨

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

તત્ત્વવેદિષ્વાત્મનોઽન્તર્ભાવમભિલષતા સકલકાલં સર્વેણ સ્વ-
વિકલ્પજલ્પાચરણાનાં સાર્થકત્વં યત્નતઃ પરિચિન્તનીયમ્,
તદ્વેદિનાં ચ પુરતઃકીર્તનીયમ્, તે હિ નિરર્થકે-
ષ્વપ્યાત્માવિકલ્પજલ્પવ્યાપારેષુ સાર્થકત્વબુદ્ધિં કુર્વા-
ણમનુકમ્પયા વારયેયુઃ ।

પુસ્તક ૧૯] વીર સંવત્ ૨૪૪૮ અષાઢ. આત્મ. સંવત્ ૨૬. [અંક ૧૨ મો.

માનવ-વિભૂતિ.

(ગજલ સોયણી.)

અતિ પૂન્યના ઉત્કર્ષથી, માનવ વિભૂતિ મેળવી;
હે ! બ્રાત ! આ ભવ સાયરે, નૌકા ગણી લે કેળવી. ૧
તરી પાર જાવા સાધનો, જે જે કહ્યાં વિદ્વજને;
ગૃહિ સફલ કર સુપ્રયોગ સુંદર, શિવ વધુ વરશે તને. ૨
છે પાપ કેરા સ્થાન અષ્ટા-દશ કહ્યાં આગમ વિષે;
ત્યાં ધર્મ સ્થાન ચતુષ્ક છે તે, નિત્ય મુનિવર ઉપદિશે. ૩
ત્યાગો ગૃહો તદ્દ વિધથી, સમ્યગ્ પ્રકારે સાંભળી;
ધર્મિસત પૂર્ણ થવા તમોને, માર્ગ દર્શકતા મળી. ૪
વ્યવહારને નિશ્ચય સુમાર્ગે, સાધ્ય દૃષ્ટિ રાખજો;
ઉત્સર્ગને અપવાદ ઘટના, હૃદય પટ પર થાપજો. ૫
વળી નિમિત્ત ઉપદાનની, સહુ કાર્ય કારણ ભાવમાં;
સમજણ લહી આગળ વધો, વેગે જશે કૈલાસમાં. ૬

વેલચંદ ધનજી.

૨૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈન શાસનની રક્ષા અને પુષ્ટિનો સરલ માર્ગ.

જૈન સમાજમાં સંવેગી (ત્યાગી) ગણાતા સાધુ સાધ્વીઓની સંખ્યા સારા પ્રમાણમાં છે. બહોળે ભાગે સમાજને દોરવા, ઉપદેશ દેવા તેમને જ સુપ્રત થયેલ છે. તેથી જ જો ત્યાગી લેખાતા સાધુ સાધ્વીઓ પોતાની જવાબદારી સમજી, જેવી તેવી નજીવી વાતો-વિકથાઓમાં પોતાનો અને પરનો અમૂલ્ય સમય ગમાવી નહીં દેતાં તત્ત્વજ્ઞાનનો અભ્યાસ ડૂંડી રીતે જાતે કરી, પોતાની તત્ત્વશ્રદ્ધા નિર્મળ ને નિઃશંકિત બનાવી, જો તેઓ પોતાનું આરિચ્ચ ઉત્તમ પ્રકારે ઘડવા તથા તપ જપનું સેવન કરવા ઉજમાળ અને તો તેમનાં ઉપદેશની અથવા સદ્વર્તનની છાપ સમાજ ઉપર ઓર જ પડે અને પવિત્ર શાસનની સહેજે રક્ષા અને પુષ્ટિ થવા પામે. પ્રથમ આગેવાન લેખાતા સાધુ સાધ્વીઓ જો સમયને ઓળખી, નકામી આળખપાળ છોડી કેવળ આત્માર્થી પછે સ્વપર હિત સાધનમાં જ ઉજમાળ થઈ રહે તો તેમના આશ્રય તળે રહેનારા કર્મક ભવ્યાત્માઓ ઉપર તેની અજબ અસર થવા પામે જ. જૈન સમાજ અને શાસનનો ઉદય નજદીકમાં થવા નિર્મિત્ત હોય તો જ પ્રત્યેક આગેવાન સાધુ સાધ્વીને આવી સફળદિ સૂઝે. જો કે અત્યારે કોઈકોઈ વિરલ સફલાગી સાધુ સાધ્વી તો પોત પોતાથી બનતું સ્વપર હિત કરવા ઉજમાળ રહેતા જ હશે, તોપણ તેમાંનો મોટો ભાગ ત્યાગી વેષ સ-જવા છતાં ભાગ્યે જ સ્વકર્તવ્યને યથાર્થ સમજતો હશે. તો પછી યથાર્થ વર્તનનું તો કહેવું જ શું ? જો કે અદ્યાપિ ભોળા-ભદ્રિક જનો ગમે તેવા ભાવથી વર્તમાન સાધુ સાધ્વીઓને માને-પૂજે છે, તોપણ ખરા આત્માર્થી સાધુ સાધ્વીઓએ તો તેથી લગારે ફૂલાઈ નહીં જતાં સાધુપણની પોતાનામાં કેટલી પાત્રતા છે તેનોજ સરલતાથી વિચાર કરી, ‘ધન્ય તે મુનિવરારે જે ચાલે સમ ભાવે’ ઇં શ્રી મહ્યશોં કૃત ઉપં ગાથાવાળું શ્રીમંધર સ્વામીનું સઘળું સ્તવન સરહસ્ય શાન્તિ પૂર્વક અવધારી જવું ઘટે છે. વધારે નહીં તો શ્રીમદ્ યશોં કૃત સ્તવન, સજાય, પદાદિકને જરૂર અવગાહી જવાં ઘટે. આત્માર્થી પછે એમ કરવાથી કવચિત્ ભાગ્યયોગે આપણી ખામી આપણને યથાર્થ સમજાઈ જાય, અને તે ખામી સુધારી લેવા આપણામાં ખરી લાગણી પ્રગટવા પામે અને જો પ્રમાદ માત્રને ત-જીને ખામી દૂર કરી શકાય તોજ આ સાધુ વેષ ચરિતાર્થ ગણાય-કહો કે સાર્થક લેખાય. તેમ કર્યા વગર તો શ્રીમદ્ કહે છે તેમ ‘ જેમ જેમ બહુ શ્રુત, બહુ જન સંમત, બહુ શિષ્યે પરવરિયો, તેમ તેમ જિન શાસનનો વૈરી જો નહીં નિશ્ચય દરિયોં ઇં વચનોનું ઉંડું રહસ્ય પરલવ ભીડ ગીતાર્થ ગુડની પાસે સમજવા જેવું છે, ‘ નવરો માણસ નખોદ વાળે ’ એ વચન પણ ગંભીરાર્થ છે. નકામી

શ્રાવકની કરણીનું રહસ્ય.

૨૯૨

લાકારોળ તણ દર્ધ આ પવિત્ર ત્યાગી વેષને સાર્થક કરવા ઇચ્છતા દરેક સાધુ સાધ્વીએ પોતાની ઉચિત કરજ યથાર્થ સમજીને પ્રમાદ રહિત આદરવી ઘટે છે. નવો યુગ-જમાનો, વાક ચતુરાઈ માત્રથી લોકો રીઝી જાય એવો નથી, પણ ખરા ચારિત્ર્ય જાળવી કિંમત કરે એવો છે. એમ સમજી આત્માર્થી પણે માની આપણી શિથિલતા સુખ શીલતા દૂર કરવા, પારકી નિંદા-ટીકા કરવાનું તણ હંસ પેરે જીભ માત્ર શ્રદ્ધા કરવા, જાતે સાદાઈ સજી પ્રેમથી અન્યને આકર્ષવા સહુએ શાસન પ્રેમી થવું જોઈએ.

લે૦ મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

શ્રાવકની કરણીનું રહસ્ય.

કરણી ૭ મી.

“ શ્રુતં ન કિં ધર્મશાસ્ત્રં ચ. ”

“ કયું ધર્મ શાસ્ત્ર સાંભળ્યું નથી ? ”

છઠી કરણીથી શ્રાવક જ્યારે વિચાર કરે છે કે-“ મેં સાતપુણ્ય ક્ષેત્રમાંથી કયું ક્ષેત્ર ફરસ્યું નથી ? ” એ વિચાર કર્યા પછી તે સાત પુણ્ય ક્ષેત્રોનું મહાત્મ્ય શાસ્ત્રમાં હોવાથી તેને શાસ્ત્ર શ્રવણ કરવાની આવશ્યકતા આવે છે, જે શ્રાવકે ઉત્તમ પ્રકારના ધર્મ શાસ્ત્રો સાંભળ્યા હોય તો તે પોતાના ધાર્મિક અને વ્યવહારિક દૃષ્ટિએ યથાર્થ રીતે સમજી શકે છે. તેથી શ્રાવકને છેલ્લી સાતમી કરણી રૂપે શાસ્ત્ર શ્રવણની આવશ્યકતા દર્શાવેલી છે. શાસ્ત્રના શ્રવણથી કેવા કેવા લાભ થાય છે ? તેને માટે પૂર્વાચાર્યોએ ઉત્તમ પ્રકારે પ્રતિપાદન કરેલું છે. શાસ્ત્રના વાંચન અને શ્રવણથી મનોવૃત્તિને સારી કેળવણી મળે છે. જ્યારે મનોવૃત્તિ કેળવાયેલી થાય તો પછી તેની અસર વર્તન ઉપર થયા વિના રહેતી નથી. તે ઉપરથી અનુભવી વિદ્વાનો કહે છે કે, શાસ્ત્ર વાંચન અથવા શાસ્ત્ર શ્રવણ એ સદ્વર્તનના અદ્વિતીય શિક્ષકો છે. શાસ્ત્ર શ્રવણની શક્તિ ઘણી ગહન અને ચિર સ્થાયિની છે. તેના અભ્યાસથી હૃદયના નિર્મળ ક્ષેત્રમાં સદ્વિચારના અંકુરો કુટી નીકળે છે. તેને માટે એક વિદ્વાન નીચેનું પદ લખે છે.

આગમ શ્રવણાભ્યાસ મેઘતઃ સિક્ત માનસે

સત્ત્વેત્રે સદ્વિચારાણામંકુરાઃ સ્યુઃ શુભાઃ સ્ફુટમ્ ॥ ૧ ॥

“ શાસ્ત્ર શ્રવણના અભ્યાસ રૂપ મેઘના જલથી સિંચન થયેલા હૃદયરૂપ ઉત્તમ ક્ષેત્રમાં સદ્વિચારોના ઉત્તમ અંકુરો સ્પષ્ટ થાય છે. ૧

૨૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

આ પદ્ધતિ કયન ઉપરથી શાસ્ત્ર શ્રવણનો અનુપમ મહિમા કેવો છે ? તે જણાઈ આવે છે.

વળી આગમ—શાસ્ત્ર શ્રવણથી અમુક પ્રકારનો સંસ્કાર જ્ઞાનતંતુ અને મગજમાં મુકાય છે, કેટલા એક સંસ્કારો અન્ય જન્મમાં જાગૃત થાય છે. ત્યારે શાસ્ત્ર શ્રવણનો સંસ્કાર આ જન્મમાં જ જાગૃત થાય છે. શાસ્ત્રના શ્રવણ કરવામાં પણ ઉપયોગ રાખવાની જરૂર છે. ઉપયોગ પૂર્વક શ્રવણ કરેલું શાસ્ત્ર સદ્વિચારની ભાવનાને પ્રગટ કરે છે. જો તે ભાવનામાં હૃદયનું સમગ્ર બળ અર્પણ કરવામાં આવે તો તેના સંસ્કાર પ્રત્યક્ષ થયા વિના રહેતા નથી. હૃદય બળવાળી ભાવના અસાધ્ય પણ સાધક બને છે, વિદ્વાનોએ મનને મર્કટની ઉપમા આપેલી છે. મનની ચંચળતા અસાધારણ ગણાય છે. તથાપિ જો શાસ્ત્ર શ્રવણનો અભ્યાસ હોય તો તેવા ચંચળ મનને પણ તે શ્રાંખલા રૂપ થઈ પડે છે. ચંચળ મન ક્ષણવારમાં હબરો વિચારો બાંધે છે. તેમાં કેટલા એક ખોટા અને કેટલા એક ખરા વિચારો પણ બંધાય છે. જો સદા શાસ્ત્ર શ્રવણનો અભ્યાસ હોય તો ખરા અને ખોટા વિચારનો વિવેક કરવાનું શિક્ષણ પ્રાપ્ત થયા વિના રહેતું નથી. વળી શાસ્ત્ર શ્રવણનો અભ્યાસ સતત હોય તો ગૃહસ્થાવાસમાં રહ્યા છતાં પણ માણસ વાસના વગરનો વ્યવહાર કરી શકે છે. જ્યારે વાસના નિર્મૂલ થઈ ગઈ તો પછી ઉપદેશનો પ્રભાવ હૃદય ઉપર સારી અસર કરે છે. જે અસરથી મનને વિશ્લેષ ઉપજતો નથી, નકામી નકામી પ્રવૃત્તિ થતી નથી અને મન ગમે તેવી દોડ ઉપર ચડતું નથી, શાસ્ત્ર શ્રવણના અભ્યાસ ઉપર આરૂઢ થયેલું મન સંતોષ, શાંતિ, કર્તવ્ય પરાયણતા એ આદિ શુભ ભાવનાના સુખનો આનંદ મેળવી વૈરાગ્યનો પૂર્ણ અનુભવ પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

આ પ્રમાણે શાસ્ત્ર શ્રવણનો અદ્ભુત મહિમા પૂર્વાચાર્યોએ સ્થળે સ્થળે દર્શાવ્યો છે. તેવા શાસ્ત્રના શ્રવણથી શ્રાવક પોતાના ગૃહસ્થાવાસને અંગે શ્રાવક જીવનની કૃતાર્થતા કરી શકે છે.

અહીં શાસ્ત્ર એ શબ્દથી જિનાગમનું ગ્રહણ કરવાનું છે, કારણ કે જે નિર્દોષ, નિષ્પક્ષપાત અને શુદ્ધ ધર્મ, આચાર અને કર્તવ્યને પ્રતિપાદન કરનાર હોય એજ શાસ્ત્રો કહેવાય છે. તે શિવાય બીજાં શાસ્ત્રો ગણાતા નથી. છતાં પણ જો કોઈ શાસ્ત્ર તેવા લક્ષણવાળા હોય તો ગ્રાહ્ય થઈ શકે છે. જે શાસ્ત્રો જોવાથી, સાંભળવાથી, સોચવાથી અને વાંચવાથી અનેક જાતના ઉત્પન્ન થયેલા અનુચિત વિચારોને ફેરવી શકે અને જેનાથી મન ઉપર ઉત્તમ પ્રકારની અસર થઈ શકે તે વાજ ગ્રંથો શાસ્ત્ર એ નામને ઉચિત ગણાય છે. જે શાસ્ત્રો કામવૃત્તિ પ્રવર્તે તો સ્ત્રીના સંગથી જુગુપ્સાનો વિચાર કરાવે, લોભ પ્રવર્તે તો લાભની અનિત્યતાનો વિચાર કરાવે અને ક્રોધ પ્રવર્તે તો ક્રોધના કારણની તુચ્છતાનો વિચાર કરાવે,

શ્રાવકની કરણીનું રહસ્ય.

૨૯૩

એમ વિરૂદ્ધ વિરૂદ્ધ વિચારો એક એકથી ક્ષીણ કરી શાંત પડાવે, તેજ શાસ્ત્રો કહેવાય છે. કુવિચારની ધારાને તોડી સુવિચારની ધારાને પ્રવર્ત્તાવવામાંજ શાસ્ત્રોનું શાસ્ત્રત્વ રહેલું છે. સર્વથા સાત્ત્વિક વિચાર અને અભેદ ભાવનામાં જે રીતે હૃદય ગરક થઈ રહે તેમ કરવામાંજ શાસ્ત્રના શ્રવણનો ઉપયોગ છે.

આ પ્રસંગમાં એક જિજ્ઞાસુ ગૃહસ્થ પોતાના સંયમી ગુરૂને પ્રશ્ન કર્યો હતો કે—“લગવાનું! અમે ગૃહસ્થાવાસમાં પડેલા જનો વ્યવહાર માર્ગમાં દોડ્યા કરીએ છીએ. અમારી મનોવૃત્તિ વ્યવહારના અનુચિત વિચારોથી દબાઈ જાય છે, તો અમને શાસ્ત્ર શ્રવણ કરવાથી જોઈએ તેવો લાભ મળી શકતો નથી. કુટેલા પાત્ર જેવા અમારા હૃદયમાં શાસ્ત્રોપદેશ ટકી શકતો નથી. તો તેનો ઉપાય કૃપા કરી બતાવો. જિજ્ઞાસુના આ પ્રશ્ન ઉપરથી ગુરૂએ કહ્યું કે—“ભદ્ર! તમારો પ્રશ્ન યોગ્ય છે. તેના સમાધાનમાં કહેવાનું કેંતમાર્ગ વિચારવાળું મન વ્યવહારના કર્ત્ત્વ્યને લઈને ગમે ત્યાં ઉઠે પણ પક્ષી જેમ પોતાના માળામાં આવ્યા વિના શાંતિ પામતું નથી, તેમ ધર્મની ઉત્તમ ભાવનાના આનંદ ભવનમાંજ વિરામ લેવાને તુરત તેને પાશ્વું વાળી લાવવું. જ્ઞાની અને અજ્ઞાનીમાં એજ ફેર છે કે જ્ઞાની ગમે ત્યાં હોય, ગમે તે કરે પણ તે ધર્મના પવિત્ર શિખરની દૃષ્ટિથી ચુકતો નથી. અને અજ્ઞાની વારંવાર ચુકી જઈ પ્રયાસે કરી પાછી તે દૃષ્ટિ પ્રાપ્ત કરે છે.” મહાત્માના આ વચન સાંભળી તે જિજ્ઞાસુના હૃદયને પરમ સંતોષ પ્રાપ્ત થયો હતો.

શાસ્ત્ર શ્રવણનો આવો મહિમા જાણી પ્રત્યેક શ્રાવકે તેનો અભ્યાસ રાખવાનો છે. અને તેથી જ વિશ્વોપકારી લગવાનું તીર્થંકરોએ શ્રાવકની સાતમી કરણી તરીકે શાસ્ત્રના શ્રવણનો વિચાર કરવા ઉપદેશ્યું છે. શાસ્ત્રના શ્રવણનો સતત અભ્યાસી શ્રાવક પોતાની ધાર્મિક અને વ્યવહારિક-ઉભય સ્થિતિની ઉન્નતિ મેળવી શકે છે; એટલું જ નહીં પણ છેવટે પરમ પદનો અધિકારી થઈ શકે છે.

આર્હત આગમમાં એક સ્થળે એટલે સુધી લખેલું છે કે, “સંસારના નિત્ય વ્યવહારમાં અનેક પ્રકારની પ્રકૃતિઓના સંસર્ગમાં આવવું પડે છે. તેવે પ્રસંગે ચંચળતાને ધારણ કરનારી મનોવૃત્તિ પોતાના યોગ્ય કર્ત્ત્વ્યને ભૂલી જઈ ધ્રુતર માર્ગે દોડી જાય છે, તેવી મનોવૃત્તિને જો શાસ્ત્ર શ્રવણનો યોગ હોય તો તે કદિ પણ વિપથ ગામિની થતી નથી. શાસ્ત્ર શ્રવણના સંસ્કારથી અંકિત થયેલું હૃદય એવું કુશળ બની જાય છે કે તેવા હૃદયવાળો મનુષ્ય પોતાના વ્યવહારિક કાર્ય જેટલો જ સંબંધ રાખી પોતાના મુખ્ય નિશ્ચયમાં વિશ્લેષ થવા દેતો નથી. તે શુભ નિશ્ચયને વિરાધી એવા વિચારમાં દોરાઈ જતો નથી પણ પોતાના શુભ વિચારમાં અન્ય જનો દોરાય તેમ કરવાનો યત્ન રાખે છે. તે આહાર, વિહાર, વિચાર, વાંચન, સંગતિ અને વ્યવહાર આદિ સર્વ વાતોમાં મનોવૃત્તિને નિયમિત રાખે છે. કોઈ સ્થાને અતિ-આગ્રહ કે અનાદરની ખુદ્દિ રાખતો નથી.

૨૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કોઈ મનુષ્ય કે પદાર્થ આદિના અભાવે તેને કલેશ થતો નથી, તેનામાં સર્વ પ્રકારની પૂર્ણતા આવે છે, આશાઓ અને ઇચ્છાઓ પૂર્ણ કરવાની પણ તેને દરકાર રહેતી નથી, તેની દૃષ્ટિ કોઈ દિવ્ય પ્રકારે ખુલી જાય છે. અને તેના અંતઃકરણ રૂપ દર્પણમાં વિવેકનો શુદ્ધ પ્રકાશ પ્રતિબિંબિત થવાથી તેની ભાવના ભબ્યતા થી ભરપુર રહ્યા કરે છે.

આવી રીતે શાસ્ત્રશ્રવણનો મહિમા કહેવામાં આવ્યો. હવે જેનામાં એ શાસ્ત્ર શ્રવણની કરણીનો અભાવ છે, તે શ્રાવકની શી સ્થિતિ થાય છે ? અને તેને કેવા જેર લાભ થાય છે, તે વિષે સંક્ષેપમાં દિગ્દર્શન કરવાની અત્રે આવશ્યકતા છે. જેને શાસ્ત્ર શ્રવણનો અભ્યાસ નથી, તેવો શ્રાવક અનેક જાતના દુર્ગુણોનો સંપાદક બને છે. તેના હૃદયમાં ધર્મની શીતળ છાયા પડેલી ન હોય, તેથી તે આ સંસારના પરિતાપથી પરિતપ્ત રહ્યા કરે છે. હર્ષ, શોક, રાગ, ક્રોધ, કામ, ક્રોધ, મદ અને મોહ વિગેરે દુર્ગુણો તેના હૃદયને સતત હવાવ્યા કરે છે. તેના ચિત્તને વ્યાધિ જડતા, સંશય, પ્રમાદ, આલસ્ય, વિષય ભોગેચ્છા, વિપરીત જ્ઞાન, ચંચળતા, અને અસ્થિરતા, એ નવ પ્રકારના ચિત્ત વિક્ષેપ સદા આકુલ-વ્યાકુલ કર્યા કરે છે. શાસ્ત્રશ્રવણ વિના શુષ્ક થયેલા તેના હૃદયમાં મૈત્રી, પ્રેમ આદિ ભાવનાઓ પ્રગટ ન થવાથી તેના હૃદયમાં કદિ પણ આર્દ્રતા કે વિવેક ઉત્પન્ન થતો નથી. તેમજ તેનું સંસ્કાર રહિત થયેલું હૃદય પુણ્યના માર્ગને નહીં પસંદ કરતાં પાપના માર્ગ તરફ દોડ્યા કરે છે.

આવા આવા અનેક દોષોને લઈને પ્રત્યેક શ્રાવકને શાસ્ત્ર શ્રવણ કરવાની આવશ્યકતા છે. શાસ્ત્ર શ્રવણરૂપ કરણીને આચરનારો શ્રાવક કદિપણ ધર્મ બ્રહ્મ થતો નથી, દરેક શ્રાવકના હૃદયમાં શાસ્ત્ર શ્રવણની ભાવના થવી જોઈએ. અને તેને માટે વિચાર કરવો જોઈએ “મેં કયું શાસ્ત્ર સાંભળ્યું છે ? તે સાંભળેલા શાસ્ત્રમાંથી કશો સાર લીધો છે ? હવે મારે કયું શાસ્ત્ર સાંભળવું જોઈએ ? શાસ્ત્રના શ્રવણથી મને શો લાભ પ્રાપ્ત થયો છે ?” આવા આવા વિચારો શ્રાવકના હૃદયમાં પ્રતિદિન પ્રગટવા જોઈએ. જ્યારે એવા વિચારો પ્રગટે ત્યારેજ શ્રાવકમાં શ્રાવકત્વ ખીલી નીકળે છે; તેથી પ્રત્યેક શ્રાવકને આ સાતમી કરણીનો સફલિત વિચાર કર્તવ્ય છે. અને જ્યાંસુધી એ કર્તવ્ય અદા થયું નથી. ત્યાંસુધી તેનું શ્રાવકત્વ સંપૂર્ણ ગણાતું નથી.

આ પ્રમાણે શુદ્ધ સમ્યક્ત્વને ધારણ કરનારા શ્રાવકને માટે આ સાત પ્રકારની કરણી અત્યંત આદરણીય છે. એ કરણી સંબંધી વિચાર કરવાને માટેજ ધર્મ જાગરિકા કરવાને કહેલું છે. જ્યારે રાત્રિ ચાર ઘડી બાકી રહે ત્યારે જાગૃત થયેલા શ્રાવકે પ્રથમ પંચપરમેષ્ઠીનું સ્મરણ કર્યા પછી આ સાત કરણીનું સ્મરણ કરવાનું કહેલ છે. અને તેમાંજ ધર્મ જાગરણનો ઉત્તમ હેતુ રહેલો છે. ધર્મ જાગરિકાથી જાગૃત થયેલા શ્રાવકના હૃદયમાં “હું કોણ છું ? મારી શી અવ-

પુષ્પાંજલી.

૨૬૫

સ્થા છે ? મારામાં શો ગુણ છે ? મારામાં કેવા નિયમો છે ? સાત ક્ષેત્રો-માંથી મેં કયું ક્ષેત્ર ફરસ્યું નથી ? અને મેં કયું ધર્મ શાસ્ત્ર સાંભળ્યું નથી ? ” આવી સાત કરણી ના વિચારો પ્રગટ થવાથી તે પોતાના સ્વરૂપનો સંપૂર્ણ જ્ઞાતા બને છે અને પછી તે પોતાના શ્રાવકત્વના નિત્ય કર્તવ્યમાં જોડાય છે.

ધર્મ જાગરિકા કરી સાત કરણીનો વિચાર કર્યા પછી શ્રાવકે શું કરવું જોઈએ ? તેને માટે નીચેનું પદ્ય લખેલું છે.

વમાન્ય ચેત્થં મમયે દયાલુ રાવશ્યકં શુદ્ધમનાંડગવસ્ત્ર :

જિનેંદ્ર પૂજાં ગુરુવંદનં ચ સમાચરેન્નિત્ય મનુક્રમેણા ॥ ૧ ॥

આવી રીતે સાત કરણીનો વિચાર કર્યા પછી શ્રાવકે યોગ્ય અવસરે શુદ્ધ મન અને શુદ્ધ વસ્ત્ર સહિત થઈ સામાયિક-આદિ છ આવશ્યક કરવા અને તે પછી નિત્ય અનુક્રમે જિનેંદ્ર પૂજા અને ગુરુવંદન કરવા. ૧

અહીં શ્રાવક કરણીનો વિષય સમાપ્ત થાય છે. આ ગાંભીર હેતુવાળો વિષય પ્રત્યેક શ્રાવકે મનનપૂર્વક વાંચવાનો છે. આ વિષયનું મનનપૂર્વક વાંચન કરવાથી પ્રત્યેક કરણીનું ઉત્તમ રહસ્ય તેના સમજવામાં આવશે જ્યારે એ રહસ્ય હૃદયારૂઢ થશે ત્યારે પોતાની કેટલી યોગ્યતા છે અને પોતે કેવો અધિકારી છે, એ વાત તેના લક્ષ્યમાં આવી શકશે. આથી શ્રાવક કરણીનો આ વિષય પ્રત્યેક શ્રાવકને સંપાદનીય અને આદરણીય છે.

—○○○○○○—

પુષ્પાંજલી.

(લેખક-છોટાલાલ મગનલાલ શાહ, ઝુલાસણ.)

જૈન સમાજમાં શ્રી આત્મારામજીનું જીવન અક્ષય રહેશે, જૈન-સમાજના પ્રતિહાસની વીસમી-સદીમાં શ્રી આત્મારામજીનો ઉદ્ભવ ન થયો હોત તો તે પ્રાણ વિનાનું શરીર ભાવ વિનાનો સત્કાર અર્થાત્ એકડા વિનાના મીંઠા સમાન શૂન્ય રહેત-નિસત્ત્વ રહેત.

ત્રણસો-ચારસો વર્ષ જેટલો દીર્ઘકાળ વ્યતીત થયા પછી, ધર્મ યોગી, ચારિત્ર-યોગી અને સાહિત્ય-યોગીનું સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું હોય તો તે પૂજ્ય આત્મારામજી છે. યુરોપમાં જૈનોના સાધુ તરીકેની પવિત્ર છાપ પાડી હોય તો તે પૂજ્ય આત્મારામજી.

પૂજ્ય આત્મારામજી તે કોણ ? જૈન સમાજના વિવેકાનંદ. જૈનેતરમાં વિવે-

૨૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કાનદે તે સમયે જે ખ્યાતિ પ્રાપ્ત કરી હતી. તેજ ખ્યાતિ જૈન સમાજમાં શ્રી આત્મા-રામજી એ પ્રાપ્ત કરેલ છે. જેનામાં બ્રહ્મતેજ, ક્ષાત્રતેજ અને જૈન-તેજનું મિલન હતું. જેના પવિત્ર ચારિત્ર-પ્રભાવે અનેક પ્રતિપક્ષિઓનાં હૃદયો પ્રત્યક્ષ આવતાં પૂજ્ય ભાવથી આર્દ્ર થતાં.

જૈન-સમાજમાં અજ્ઞાન-તમિસ્રા વ્યાપિ હતી, આર્યસમાજ અને ઢુંઢકમતના ઉપદેશકો શ્વેતાંબર જૈનોને સ્વધર્મથી પ્રચલિત કરતા, આ સમયે પંજાબ આર્યસમાજનું કેંદ્રસ્થાન ગણાતું. પ્રખર ઉપદેશકો સ્થળે સ્થળે સભાઓ ભરી ભાષણો દ્વારા અનેક જનોને પોતાની જાળમાં સપડાવતા અર્થાત્ દિવસે દિવસે શ્વેતામ્બર જૈનોની સંખ્યા કુણ્ણ થતી હતી. તે સમયે પંજાબમાં આર્ય સમાજ કે અન્ય વિદ્વાનના સામે જ્ઞાનમાં ટક્કર જીલે તેવો એક પણ સાધુ કે ગૃહસ્થ નહોતો. ચારે બાજુથી જૈન શ્વેતામ્બર સમાજ ઉપર આક્ષેપ-વૃષ્ટિ વરસતી હતી પણ પ્રયુક્તિ દ્વારા પ્રત્યુત્તર આપી શકે તેવો એક પણ વિદ્વાન તે સમયે અસ્તિત્વ નહોતો ધરાવતો. તે સમયે જૈન સમાજમાં જ્ઞાન અને ચારિત્રમાં પ્રભાવશાળી પુરૂષની અત્યંત જરૂર હતી. અજ્ઞાન તમિસ્રાને ભેદનાર જાજવલ્યમાન સૂર્યની જરૂર હતી. તેવા કટોકટીના પ્રસંગે સ્વયંભુ રીતે સંકીર્ણ અને કુદ્ર દૃષ્ટિ વાળા ક્ષેત્રમાંથી ઉપયુક્ત મહાન્ આત્મ જ્યોતિ પ્રકાશી ઉઠી. એક બાજુ અનેક ઢુંઢીયા-સાધુઓનું દબાણ થયેલ છતાં, પોતે કેટલાય વર્ષ દીક્ષા પાળ્યા છતાં, પોતાની ઢુંઢીયા-સમાજમાં અનુપમ કીર્તિ પ્રસાર્યા છતાં તે સર્વને પોતાના સત્ય માર્ગ આગળ તૃણ સદૃશ સમજી-ત્યાગ કરી જન્માંતર ગ્રહણ કર્યો.

જીવનને રૂપાંતર આપ્યા પછી, પ્રતિભાશાળિ, વિદ્વદ્ધર્યોએ રચેલ શાસ્ત્ર સંગ્રહ સાઘંત વાંચ્યો-અરે મનન કરી, આશય સમજી કૃતકૃત્ય થયા.

કર્મ-યોગી હીરવિજયસૂરિ અને પ્રખર જ્ઞાન-યોગી યશોવિજયજીને થઈ ગયે ત્રણસો-ચારસો વર્ષ વીતી ગયાં હતાં. તેમના થઈ ગયા પછી સમાજનો જુસ્સો નિઃસત્ત્વ થતો જતો હતો. પોતાના કર્ત્તવ્યથી પતિત પામતો હતો. પ્રમાદ અને અજ્ઞાનનું સામ્રાજ્ય વ્યાપતું હતું. પોતાના શૌર્યનો જુસ્સો શમ્યો હતો, વિવાદનો શોખ વધતો હતો. અર્થ-ચિંતામાં ગૃહસ્થો દિનરાત ચિંતાતુર રહેતા હતા, સાધુઓ પણ પોતાના કર્ત્તવ્યથી બ્રષ્ટ થતા જતા હતા પંડિત મટી પતિત, ઉઘોગી મટી પ્રમાદી, શાસ્ત્રી મટી વિતંડાવાદી થયા હતા. આ પ્રમાણે થયું હોય એમ પ્રમાણો નિહાળતાં તો સિદ્ધ થાય છે. નિકટ સમયમાં થઈ ગયેલા યશોવિજયમહારાજના અનેકપ્રસિદ્ધ ગ્રંથો વિનાશ પામ્યા છે. કેટલાક ગ્રંથો કોઠયે વાંચ્યા પણ નથી. એજ તેનાં જ્યવંત પ્રમાણો છે.

મરણાન્ત વૃક્ષને પાણીનું સેચન અદ્વિતીય જીવન આપે છે. તેમ વિનાશ-મુખ પ્રતિ ઘસડાતા જૈન સમાજને તેવા પ્રાણ સેચન-માલીની અગત્ય હતી.

પુખાંજલી.

૨૯૭

મહાન પૂજ્ય મહાત્માજીએ સંપૂર્ણપણે તે માલી-કર્તવ્ય બજાવી શક્યા.

પૂજ્ય, અન્ય જૈનેતર મહાત્માઓની માફક કે આધુનિક વિદ્વાનોની માફક નહોતી યુનિવર્સિટીની ડીગ્રી પ્રાપ્ત કરી કે નહોતા કોઈ પ્રભાવશાલી ગુરૂના શિષ્ય. ઉંડા ઉતરી તપાસ કરશું તો તેમને ઉન્નત જીવનમાં લાવનાર, હૃદયમાં જ્ઞાન પ્રકાશને જાગૃત્વપ્રદ કરનાર ભૂતપૂર્વ મહાત્માઓનાં રચાયેલ શાસ્ત્રો જ હતાં. અનેક વર્ષોથી ભંડારમાં એક સ્થાને શાંત પડેલ ગંભીર ગ્રંથોનું અવલોકન કર્યું. સ્વયં અનેક ગુપ્ત, ગુઢ રહસ્યોને સ્પષ્ટ સમજી શક્યા, તેજ ગ્રંથો અધુના તેવા મહાત્માની ગેરહાજરીથી ભંડારમાં ઉપવાસ કરી રહ્યા છે.

નહોતા ગ્રંથયુત; છતાં ગ્રંથયુગ્મેટોની શંકાઓને નિર્મૂળ કરી પ્રભાવ પાડી શક્યા હતા. યુરોપ નિવાસી વિદ્વાન ડૉક્ટર હોર્નલસાહેબ જેવા ઉપર જૈનધર્મની છાપ પાડી શક્યા. અનેક આર્ય-સમાજીઓને મૂકત કરી મૂકેલ. જે પ્રાંતમાં જૈનશ્વેતાંજર સમાજ મરણ-શય્યામાં વિરાજેલ હતો, હતો ન હતો થઈ જવા તૈયારીમાં હતો, તેવા પંજાબ જેવા પ્રગળ-દેશમાં ઉપદેશ દ્વારા, ઉત્કટ ચારિત્ર દ્વારા, અપૂર્વ જ્ઞાનદ્વારા પ્રભાવ પાડી છહજર જેટલી વિશિષ્ટ સંખ્યા શ્વેતામ્બરમાં લાવી શક્યા, તેજ તેમના જ્ઞાનની, ચારિત્રની સાક્ષી છે.

સમાજમાં જે ક્ષુદ્રતા અધુના દષ્ટિગોચર થાય છે, તેજ ક્ષુદ્રતા તેમના સમયમાં હતી. જેમ વિવેકાનંદ પાસે અનેક વિદ્વાન ગૃહસ્થો શિષ્યો તરીકે જોડાઈ તેમના જ્ઞાનનો લાભ લઈ શક્યા, તેમના ઉપદેશને અનેક પ્રાંતોમાં, અનેક ભાષાઓમાં વિસ્તારી શક્યા. તેવા વિદ્વાન ગૃહસ્થોની તે સમયે જરૂર હતી. આધુનિક જ્ઞાનથી, આધુનિક વાતાવરણથી, આધુનિક સાહિત્ય-શાખાઓના જ્ઞાનથી રંગાએલ ગૃહસ્થોની અગત્યતા હતી. જે ઉપર્યુકત યોગ્ય જનસમુદાય તેમને પ્રાપ્ત થયો હોત તો તેમનો ઇતિહાસ, જૈનોનો ઇતિહાસ કોઈ ઔર લખાત. પણ કમલાગ્યે તેવી અભિરૂચી જૈનોમાં જાગી નથી.

સમાજમાં ચારસો વર્ષે ફરી કર્મ-યોગી આત્મા પ્રગલ્બો હતો, તેને સિધારે આજે સતાવીસ વર્ષના બહાણું વીતી ગયાં, પરંતુ અક્ષર દેહ જૈન-ઇતિહાસમાં અમર રહેશે. વીસમીસદીના ઇતિહાસમાં ફક્ત તે એકજ સૂર્યસમાન ઝળહળશે.

વાંચક! આ તેમનું ચરિત્ર કે ગુણાનુવાદ ગાવા બેઠો નથી, કારણકે અવકાશ નથી. ફક્ત તેમની સ્વર્ગારોહણ તિથિના દિવસે ઉભરાએલ વિચારોની પુખાંજલી છે, જીવનનું સૂચન છે, કોઈ લખવા ઇચ્છનારને પ્રેરનાર ટુંક નિબંધ છે, સ્વકર્તવ્યને યાદ કરાવનાર સૂચન છે, ત્હને જે જેમ પસંદ પડે તેમ વર્તજે.

૨૯૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કચ્છ, કાઠીયાવાડ અને ગુજરાતના ગણતા જૈનો કાને સાંભળે છે ?
આંખે દેખે છે કે ?

કંઈક જનોને ઉપરલું મથાળુંજ વાંચતાં સહજ આશ્ચર્ય સાથે ખેદ પણ થશે એમ છતાં એનો આંતરહેતુ સમજતાં તેનું સમાધાન થઈ રહેશે. આશ્ચર્ય એટલા માટે કે છતે કાને શું તેઓ સાંભળતા નહીજ હોય—સાવ બહેરા બની ગયા હશે ? અને છતી આંખે શું તેઓ દેખતા—દેખી શકતા નહીજ હોય—શું અંધ બની ગયા હશે ? દેખીતી રીતેતો એમ જણાતું નથી. તેઓ નિઃશંક પોતાને મનગમતી વાતો સાંભળે છે અને આદરે પણ છે તથા મનગમતી વસ્તુઓને દેખે છે—જેવે છે અને પોતાના ઇષ્ટ વિષય તરીકે પસંદ પણ કરી લે છે. તેમ છતાં ઉપરોક્ત પ્રશ્ન કેમ પૂછ્યો છે ? તત્ત્વ—પરમાર્થ દ્રષ્ટિથી વિચારતાં જ્ઞાની પુરૂષો કહે છે કે છતે કાને જે મુગ્ધજનો તુચ્છ વિષય સુખમાં મુગ્ધ રહીને એકાન્ત હિત વચ્ચેનો કાને ધરતા નથી તેઓ છતે કાને બહેરાજ છે. જે કાનરૂપી સુવર્ણ કચોળાવડે જ્ઞાની પુરૂષોનાં એકાન્ત હિતવચન રૂપી અમૃતનું આદર સહિત વારંવાર પાન કરવું જોઈએ, તે કાનોમાં નકામી વિષય કષાયને ઉત્તેજન આપનારી કુથલીઓજ ભરવાનો આનંદ માનવામાં આવે એ કેવો દુષ્ટ અવિવેક ? અને મિથ્યાત્વ અજ્ઞાનાદિકને વશ બની, કેવળ કલ્પિત સુખની વાસનાથી પ્રેરાઈ, છતી આંખે અનેક પ્રકારના પાપાચરણો ઉત્સાહથી સેવવામાં આવે એ કેટલી બધી ઘટ્ટતા અથવા નિર્લજ્જ લેખાય ? ચક્ષુરભો પામીને પોતાનું અંતર ઠરે—ખરી શાન્તિ ઉપજે એવી શુદ્ધ પવિત્ર દેવગુરૂની મુદ્રાનાં દર્શન કરવાં ઘટે અને અણુમોલાં શ્રવણ યુગલ પામી તે વતી હિત વાણીને અત્યંત આદર પૂર્વક સાંભળી હૈયે ધરવી જોઈએ, તેને બહલે વિરૂપ—વિપરીત વર્તન પ્રગટ થતું જોઈને સહુદય સજ્જનોને તો ખેદજ થવા પામે, સામાન્ય રીતે જોતાં તો આખી જૈન સમાજની લગલગ આવીજ વિષમ સ્થિતિ થઈ રહી છે; તેમ છતાં ઉપરોક્ત જનોને સંજોધી ખાસ કહેવાનું કારણતો એ છે કે કેવળ પોતાનાજ આરોગ્ય અર્થે નહીં પણ પોતાના આખા કુટુંબના અને પરંપરાએ આખી સમાજના આરોગ્ય સંરક્ષણ અર્થે જ્ઞાન પાનાદિક પ્રસંગે ખાસ સાચવવાની આચાર શુદ્ધિ (ચોખ્ખાઈ) ગ્રીવટથી જાળવી રાખવા અનેકવાર ઠોકી ઠોકીને કહેવામાં આવતાં છતાં અઘાપિ તે તરફ ભારે ખેદરકારી બતાવવામાં આવે છે અને કૂડ નીતિ, નિંદા, ચાડી, પ્રમુખ, પાપાચરણો પોતાની પાયમાલીનેજ વધારનારાં છે તેમને તજવા મંદ આદર જોવામાં આવે છે તેથીજ તેમને કંઈ ઢંઢોલીને જગાડવા ઉપરલું મથાળું સાર્થક લાગશે.

મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી.

એક નિશ્ચિત લક્ષ્ય અને સ્વાધ્યાય.

૨૯૮

એક નિશ્ચિત લક્ષ્ય અને સ્વાધ્યાય.

(યોજક—મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.)

- ૧ નિશ્ચિત કાર્યક્રમવાળો માણસજ ક્ષેત્ર પામે છે, એકજ વિષયને વળગી રહેા.
- ૨ આ ટુંકા માનવ જીવનમાં જેને કંઈપણ મહત્ત્વનું કાર્ય કરવું હોય તેણે પોતાની સ્વશક્તિઓવડે એવું તો એકાગ્રતા પૂર્વક કામ કરવું જોઈએ કે આ જગતમાં મોજશોખ કરવાને જન્મેલા આણસુ માણસોને મન તો તે ગાંડા જેવોજ લાગે.
- ૩ મહાન ઉદ્દેશ ધારણ કરવાથી આપણું જીવન સાર્થક થાય છે.
- ૪ સીધા પોતાના લક્ષ્ય તરફ ધસી જતા, વિઘ્નોમાંથી પોતાનો માર્ગ કાપી કાઢતા અને બીજાઓને હતાશ બનાવી દે એવાં વિઘ્નોને જીતી લેતા એકાદ તરફ પુરૂષને જોવાથી આપણને કેવો આનંદ પ્રાપ્ત થાય છે ?
- ૫ પ્રત્યેક માણસ બીજાઓ પાસેથી જે શિક્ષણ મેળવે છે તેનાં કરતાં ઘણુંજ વધારે મહત્ત્વનું શિક્ષણ તો તે પોતે પોતાની જાત પાસેથી (સ્વાલંબનથી) મેળવે છે તેજ છે.
- ૬ મોટા માણસ પોતાનામાં રહેલાંનીજ શોધ અને સદુપયોગ કરે છે અને નાનો માણસ બીજાઓનીજ પાસે શોધ્યા કરે છે (જેને વચ્ચેનો તફાવત આથી કેવો સરસ સમજી શકાય છે ? પરાશ્રયી નહીં પણ સ્વાશ્રયી થવાથીજ મોટા થવાય છે.)
- ૭ સદ્ગુણ્યે એવા પણ વિરલ જનો હોય છે કે જે પ્રમુખ થવા કરતાં પ્રમાણિક થવાનું વધારે પસંદ કરે, પ્રમાણિકતાની ખરી કિમ્મત જાણનાર સ્વાશ્રયી બની શકે છે.
- ૮ જે સૌથી વિશેષ સ્વાશ્રયી હોય છે તેજ સૌથી વિશેષ બળવાન છે.
- ૯ તારા પોતાનામાંજ—આત્મ પ્રતીતિમાંજ તારા વિકાસનું ખરૂં સાધન રહેલું છે.
- ૧૦ આપણામાં કંઈ સતત્ત્વ હશે તે કામથીજ પ્રગટ થશે.
- ૧૧ જે માણસોએ પોતાની જાત ઉપર સૌથી વિશેષ આધાર રાખ્યો છે, તેમણેજ સૌથી વિશેષ ઉન્નતિ પ્રાપ્ત કરી છે.
- ૧૨ ઇચ્છા (પ્રબળ) હોય તો (ઈચ્છિત) પાત્ર અવશ્ય જડી આવે છે.
- ૧૩ ઉપર ટપકે મેળવેલું અપકવ જ્ઞાન પાછળથી આપોઆપજ બુદ્ધિ જવાનું.
- ૧૪ પરને શિખામણ દેવામાં શૂરા (કુશળ) તો કંઈક હોય છે, પણ તે ખરા માણસની પંક્તિમાં ગણાતા નથી, જેઓ પોતાની જાતનેજ શિખવવા (કેળવવા) કુશળતા ધરાવે છે, તે વિરલ જનોજ માણસની ખરી પંક્તિમાં લેખાય છે.

૩૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

રહેણી-કરણીથીજ ખરી કિંમત અંકાય છે, નરી કથની કરણી વગર લુખી લાગે છે.

૧૫ શિષ્યને પોતાની જાતને શિખવતાં શીખવવું એજ ગુરુનું મહાન કાર્ય છે. જ્ઞાન પ્રકાશથી જડતા દૂર કરી, સ્વશક્તિની આત્મ પ્રતીતિ કરી, પુરૂષાર્થ વડે સ્વાચારિત્ર્યને અજવાળવું ભેદ્ય છે. ઇતિશમ.

હિમ્મત ને ઇચ્છા-શક્તિ

(ભાગ્યના સૃષ્ટાઓમાંથી.)

- ૧ આખી દુનિયા હિમ્મતવાન પુરૂષને ચહાય છે.
- ૨ જે લોકો જાણતા હોય કે અમે અમારા માનવામાં આવતા દરજ્જાને શોભે એવી સ્થિતિ કે સફળુષ ધરાવતા નથી અને તે છતાં તેઓ તે સ્થિતિને છુપાવવાનો અથવા ભપકાથી સારા દેખાવાનો પ્રયત્ન કરે છે તે લોકોની તે રીતભાત અધમાધમજ છે.
- ૩ માણસનું અડધું હાપણુ તો તેની હિમ્મતજ છે.
- ૪ અસુક કાર્યને અશક્ય ધારવું એજ તેને અશક્ય બનાવવા સમાન છે. હિમ્મત એજ વિજય અને ભીરૂતા એજ પરાજય છે.
- ૫ જગતમાં તમારું સ્થાન જીતી લો.
- ૬ પુરૂષોચિત્ કાર્ય કરો.
- ૭ અડગ નિશ્ચય અને સત્ય માર્ગનું અવલંબન એ જગતને હલાવી નાખનાર શક્તિઓ છે.
- ૮ અગહગતી (અગતી) કારકીર્દિવાળા તરૂણના શ્રવણકેષમાં નિષ્ફળતા જેવો કોઈ શબ્દ જ હોતો નથી.
- ૯ દ્રઢ ઇચ્છા શક્તિ પોતાની મેજેજ માર્ગને શોધી કાઢે છે.
- ૧૦ સંયોગોને જીતવાનો સાચો માર્ગ તમારી જાતને બળવાન સંયોગરૂપ બનાવવી એ છે.
- ૧૧ માણસ હમેશાંજ પોતાના ભાગ્યનો સ્વામી છે. (ભાગ્યને પોતેજ રચી શકે છે.)
- ૧૨ મનુષ્ય સંયોગોનો ગુલામ નથી; પરંતુ સંયોગોજ મનુષ્યના ગુલામ છે.
- ૧૩ જે મહાપુરૂષો અતિ ઉચ્ચ સ્થિતિને પ્રાપ્ત થયા છે તેઓ બીજા સર્વ ગુણો કરતાં પ્રબળ ઇચ્છા શક્તિને મારેજ વધારે પ્રસિદ્ધ છે.

૧૬.

૩૦૧

૧૪. ગમે તેવા દુઃખદાયક સંયોગો પણ દ્રઢ ઈચ્છાને સદા કાળને માટે દબાવી રાખી શકશે નહીં.
૧૫. નિશ્ચયવાન માણસને જગત હમેશાં રસ્તો કરીજ આપે છે. દેખીતી અશક્યતામાં પણ ઈચ્છા શક્તિ માર્ગ કરી લે છે.
૧૬. સમજણ અને આદર્શની ઉચ્ચતા પૂર્વક દ્રઢ ઈચ્છા કરતાં શિખો. અને સુકાં પાંદડાં વાયુથી આમ તેમ ઘસડાયા કરે છે તેની પેરે તમારા જીવનને બાહ્ય સુયોગો વડે જેમ તેમ ઘસડાયા કરતું અટકાવો.
૧૭. માણસોમાં બુદ્ધિનો કે શક્તિનો અભાવ નથી પરંતુ ઉદ્દેશનો અને પરિશ્રમ કરવાની ઈચ્છાનોજ અભાવ છે. (માણસ ધારે તેવો થઈ શકે છે.)
૧૮. દ્રઢ નિશ્ચય એજ સાચામાં સાચું ડહાપણ છે.
૧૯. આરામ નહીં પણ પ્રયત્ન અને સુગમતા નહીં પણ મુશ્કેલીજ ખરા માણસોને ઉત્પન્ન કરી શકે છે. ચારિત્ર એજ સર્વસ્વ છે.
૨૦. સુવર્ણની કસોટી અગ્નિમાં થાય છે અને માણસની કસોટી સંકટના સમયમાં થાય છે.
૨૧. ઘણા માણસોની મહત્તાનું કારણ તેમની પ્રયત્ન મુશ્કેલીઓ હોય છે. માત્ર આત્મ સમર્પણથીજ વિજય પ્રાપ્તિ થાય છે. ઉંડા અભ્યાસનું નામજ કુશાચ બુદ્ધિ છે. 'દેહં પાતયામિ વા કાયં સાધયામિ'

ઈતિશમ.

૧૭.

(ભાગ્યના સૃષ્ટાઓમાંથી.)

૧. જે માણસ તકનો ઉપયોગ કરી શકતો નથી તેને તે (મળેલી તક) શું કામની છે ?
૨. તક આવે ત્યારે તેને તત્પરતા પૂર્વક ગ્રહણ કરી લેવી એ જીવન-સાફલ્યની ચાવી છે.
૩. જગતમાં જેઓ તક-સંધિઓને ઈચ્છે છે અને તેનો ઉપયોગ કરી બાણ છે તેમને માટે પુષ્કળ તક-સંધિઓ છે. નજીકની ચીજો માટે આપણે બહુ દૂર તાક્યા કરીએ છીએ.
૪. જગતને શાની જરૂર છે ? તે પ્રથમ શોધી કાઢો અને પછી તે જરૂર પૂરી પાડો.
૫. સોનેરી તક હાથમાં આવી ગુમાવી હેતા નહીં. તે ગમ્મ તો પાછી મળવી સુ-

૩૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્કેલ. અનેક લાલચો કે પ્રલોભનોથી ચળાયા વગર મળેલી શુભ તકનો સાવધાનતાથી લાભ લેવો ઘટે છે.

૬ આગસુ થઈને રાહ જોયા કરીશ નહીં. કેમકે ભાગ્યદેવી પણ એવી આગસુ છે કે તે પોતાની મેળે તો કદાપિ તારી પાસે આવશે નહીં. કોઈ પણ ક્ષેત્રમાં કામ કર. કામ કરતાં અથવા સાહસિકતા આદરતાં હર નહીં. જો તને શ્રમ કરવાને કોઈ એક ક્ષેત્રની જરૂર જણાશે તો તે તને ક્યાંકથી પણ અવશ્ય આવી મળશે.

૭ સફળાગ્યે જે કંઈ શુભ તક મળે તેનો સાવધાન પણે લાભ ચૂકશો નહીં.

ધૃતિશમ્.

જગતની મહાનમાં મહાન વસ્તુ—ચારિત્ર્ય.

- ૧ શુદ્ધ ક્ષેત્ર અને શુદ્ધ ચારિત્ર્ય એજ હમેશાં સત્યનો પંથ છે.
- ૨ ઉદાત્ત બનો, એટલે બીજા માણસમાં પણ જે ઉદાત્તતા સુતેલી હશે તે જાગૃત થશે અને તમારી ઉદાત્તતાને મળવા આવશે.
- ૩ ચારિત્ર્ય એજ શક્તિ, એજ પૈસો, એજ ધર્મ અને એજ મોક્ષ છે.
- ૪ ચારિત્ર્યને કંઈ પણ ભલામણની આવશ્યકતા નથી. તે પોતાની ભલામણ પોતે જાતેજ કરે છે. ચારિત્ર્ય વગરનું બધું તુરંત જ છે.
- ૫ મહાન કાર્ય કરવું એજ કંઈ જીવનનું મુખ્ય કર્તવ્ય નથી, પરંતુ આપણે પોતે મહાન થવું એજ કર્તવ્ય છે. ચારિત્ર્ય એજ જીવનનું ઉત્તમોત્તમ અને સ્થાયી ફળ છે. ચારિત્ર્ય એજ (ખરી) આંટ છે.
- ૬ ચારિત્ર્ય વગરની એકલી બુદ્ધિ આપણને અધોગતિમાં લઈ જાય છે.
- ૭ સ્વાર્થ ત્યાગનો પાઠ શીખ્યા હોઈએ તો માનાપમાનની પણ આપણા ઉપર અસર થાય નહીં.
- ૮ દ્રઢ ચારિત્ર્યવંતને ગમે તેવો રાજા પણ ખરીદી નજ શકે.
- ૯ જાગૃત થયેલ આત્માને પ્રતીત થાય છે કે કર્તવ્ય એજ જીવનનો હેતુ છે.

કરે કરસર.

- ૧ કરકસર એ સ્વતંત્રતા, પ્રમાણિકતા અને સુખની માતા છે. તેમજ મિતાહાર આનંદ અને આરોગ્યની સુદંર જડેન છે. વળી તે ગરીબ માણસની ટંકશાળ છે.

જૈનોમાં કેળવણી.

૩૦૩

- ૨ થોડી જરૂરીઆતો હોવી અને પોતાની જરૂરીયાતો બાંહેધ પૂરી પાડવી એના જેવું શોભા ભરેલું બીજું કયું કાર્ય છે ?
- ૩ રાજતંત્ર ચલાવવામાં જેટલા ડહાપણની જરૂર છે તેટલું ડહાપણ ઘર સંસાર ચલાવવામાં પણ જરૂરનું છે.
- ૪ ત્વરાથી મેળવેલું નાણું ખર્ચાઈ જશે, પરંતુ પરસેવો ઉતારીને ધીમે ધીમે પ્રાપ્ત કરેલું ધન ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિગત થતું જશે, તે ઉડાવતાં મન અચકાશે ને તેનો સારો ઉપયોગ કરી શકાશે.
- ૫ અકારણ નાની નાની રકમ ઉડાવી દેતાં સાવધ રહેજો. એક નાનું સરખું ગાળડું પડવાથી એક મોટું વહાણ પણ ડૂબી જાય છે. ઋણ જેવું કોઈ કડિન બંધન નથી.
- ૬ ડહાપણ પૂર્વક ચાલે તો એક માણસ ગમે તે દેશમાં જુગ ખર્ચાથી પોતાનો નિર્વાહ કરી શકે છે; જ્યારે ઉડાઉપણા આગળ આખા બ્રહ્માંડનું રાજ્ય પણ પૂરતું થઈ શકશે નહીં.
- ૭ પૈસા ઉછીના લેવાથી તો તેનો વધારે ને વધારે વિનાશ થાય છે. આ રોગ અસાધ્ય છે.
- ૮ તમે ગમે તેવા બુદ્ધિમાન હો, તમારી ભાવી ઉન્નતિનો યોગ ગમે તેટલો પ્રબળ હોય; પરંતુ અશક્ત (અનાથ) આશ્રમમાં જતાં અટકાવવાને માટે તમને જે વસ્તુની જરૂર હોય તેને તમે કદી પણ મહાલય મેળવવાની આશાથી ઉડાવી દેશો નહીં.
- ૯ સ્વતંત્ર થવાનો ઉર્જવળ હક્ક મેળવવાને માટે માણસને કરંકસરની જરૂર છે.
- ૧૦ ઉદાર થાવું પણ ઉડાઉ કદાચિ પણ થાવું નહીં. કરંકસર વગર કોઈ પણ પ્રમાણિક માણસ શ્રીમંત થઈ શકતો નથી. સંયમવડે ઇચ્છાને નિયમિત કરતાં શીખો.

ઈતિશમ્

જૈનોમાં કેળવણી.

(સારાભાઈ મોહનલાલ દલાલ.)

હિંદુસ્તાનની નાની મોટી કોમો જ્યારે પોતાની ઉન્નતિના ઉપાયો યોજી રહી છે, ત્યારે જૈન કોમ કુલકર્ણુની નિદ્રામાં સૂતી હોય એમ તેની શિથિલતાથી સહેજે જણાય છે. દરેક રાષ્ટ્રની ઉન્નતિનું પહેલું કારણ કેળવણી છે અને કેળવ-

૩૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છી જ દેશની ચડતી પડતી માપવાનું થર્મીમીટર Thermometer છે. એટલે દરેક દેશ તેના ઉપર સંપૂર્ણ ધ્યાન આપે એમાં કાંઈ નવાઈ જેવું નથી.

જૈન કોમ એક વેપારી કોમ છે. તે શાણી અને વિચારવંત કોમ છે. એટલે તેના વેપારી વલણને ઉત્તેજન મળે તેથી કેળવણીને તેને ખાસ જરૂર છે. એ જાતની કેળવણી આપણે કેટલાં પ્રમાણમાં લોગવીએ છીએ તે આપણે સારી પેઠે જાણીએ છીએ.

જૈન કોમનો મોટો ભાગ સદાના ધંધામાં રોકાઈ ગયેલો છે. એ ધંધો ૧૨ વર્ષની નાની વયના બાળકોથી માંડી તે વયોવૃદ્ધ માણસોથી ભરપૂર છે. એટલે જે બુદ્ધિની અને મનની સ્વતંત્ર રીતે ખીલવણી થવી જોઈએ, તેના ઉપર નાનપણથી જ કુહાડી મૂકવામાં આવે છે. અને જે બાળકોનું બુદ્ધિબળ કેળવણી ખાતેજ ખર્ચાવું જોઈએ તે બુદ્ધિ હીશામાં દોરવામાં આવે છે. આનું પરિણામ એ આવે છે કે કોમની ઉન્નતિ ખીલકુલ થતી નથી. પરંતુ પડતીના રોપાએલા બીજને પોષણ મળતું જાય છે.

આવી સ્થિતિમાં જૈનોએ શું કરવું જોઈએ, તેનો વિચાર બનતી ત્વરાએ કરવાની ખાસ જરૂર છે. કોન્ફરન્સો અને મીટીંગો ભરી ખાલી કરાવો Resolutions પસાર કરવાથી કોઈ દેશનું કલ્યાણ થવું નથી અને જૈન કોમનું પણ થવાનું નથી. એ કરાવો પસાર કરી એમને અમલમાં ઉતારવામાં આવે તોજ તેની સાર્થકતા કહેવાય.

કેળવણીના મેદાનમાં આપણે ઘણું કરવાની જરૂર છે. આપણી કોમમાં કેળવણીનું પ્રમાણ વધારવા ગરીબ છોકરાઓને સ્કોલરશીપો આપવી જોઈએ. દરેક ન્યાતોએ-જેમ ઘણી ખરી ન્યાતોએ કર્યું છે તેમ કુંડો ઉધરાવો વિદ્યાર્થીઓને ભણવાની ચોપડીઓ અને બીજી જરૂરીઆતો પૂરી પાડવી જોઈએ. દર વર્ષે સારા મેળાવડાઓ કરી મોટા આગેવાનોના હાથથી ક્તોહમંદ વિદ્યાર્થીઓને ધનામે આપવા જોઈએ કે જેથી વિદ્યાર્થીઓને પોતાનું કામ હોંસથી કરવાનું મન થાય, અને બહારગામ ભણતા વિદ્યાર્થીઓ માટે ખાવાની, રહેવાની વિગેરે પૂરતી સગવડો થવી જોઈએ; કે જેથી Higher Study કરતાં અડચણોને લીધે પડતું મૂકવાની ફરજ ન પડે. વિદાયત અમેરિકા વિગેરે Foreign Countries માં કેળવણી લેવા જનાર વિદ્યાર્થીઓ માટે લોજની સગવડો થવી જોઈએ.

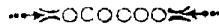
અત્યારે એવી કેળવણીની જરૂર છે કે જે કેળવણી હિંદુસ્તાનની Cottage Industries ની ખીલવણી કરે, હિંદુસ્તાનની મરી ગયેલી કળાઓને જીવન આપે, નવા હુન્નર ઉદ્યોગો વધે, જૈન કોમમાં ઉછરતાં નવ જુવાનોને ધાર્મિક શિક્ષણ આપવાની સૌથી વધારે જરૂર છે, કોમની જાહેજલાલી નવજુવાનોના

આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ.

૩૦૫

હાથમાંજ છે, અને ધર્મની જાહેરાતલાલી શિવાય કોમની જાહેરાતલાલી લગલગ અશક્યજ છે. મોટેજ જૈન ધર્મના તરફોતું સિંચન કુમળા હૃદય ઉપર વારંવાર કરવાની ખાસ આવશ્યકતા છે.

હું આશા રાખું છું કે આ ઘણાજ અગત્યના વિષય ઉપર અન્ય મહાશયો વિચાર કરી પોતાની યોજનાઓ બહાર પાડશે.

આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ.

સદગુણી સાધર્મિ બંધુઓ,

વર્તમાન કાલે આર્યાવર્તમાં આપણા ધર્મનો ઉદય એક રીતે લાગે છે, પ્રતિ વર્ષ મોટા શહેરોમાં વિવિધ પ્રકારના ધાર્મિક ઉત્સવો થાય છે, કોઈ ઠેકાણે નવીન જિન મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ પ્રવર્તે છે, કોઈ ઠેકાણે જૈન પાઠશાળાની સ્થાપના થાય છે, કોઈ ઠેકાણે જૈન પુસ્તકાલય ઉદ્ઘાટવામાં આવે છે, કોઈ ઠેકાણે નવીન ઉપાશ્રય કે પૌષ્ઠશાળા સ્થાપિત થાય છે અને કોઈ ઠેકાણે દીક્ષા મહોત્સવ પ્રવર્તે છે, તે ઉપરાંત સમવસરણીની રચના, તીર્થોની રચના અને અઠ્ઠાઈ ઉત્સવો વગેરે બીજા ઘણાં ઉત્સવો સંખ્યાબંધ થયા કરે છે, તે ઉપરથી આપણે સમજીએ છીએ કે, આપણા ધાર્મિક મહાન ઉદય થાય છે, પણ દીર્ઘ વિચારથી વિલોકશે તો જણાશે અને બીજી બાજુ તપાસતાં માલમ પડે છે કે, આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ પણ નબલી કેટલીક રીતે પડતી જાય છે અને દ્રવ્યનો વ્યય અત્યારના કાળને લઈને જે માર્ગે થવો જોઈએ તે માર્ગે થાય છે કે નહિ તે પણ સ્પષ્ટ જણાશે. કદાચ કેટલા કારણોથી આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ આપણને સારી દેખાતી હશે, પણ અંદરથી તે તદ્દન નિર્બલ થતી જાય છે કે કેમ ? તે વિચારવાનું છે. જે ઉપાયો ધાર્મિક સ્થિતિ સુધારવાને આ કાળમાં લેવા જોઈએ, તે ઉપાયો આપણે લેતા નથી અને તે તરફ તદ્દન ઉપેક્ષા રાખીએ છીએ. જેથી તેને લઈને તેમ થતું હોય તો તે બનવા જોગ છે. જ્યાં સુધી તેવા જરૂરી ઉપાયો લેવામાં આપણે બે-દરકાર રહીશું, ત્યાં સુધી આપણી ધાર્મિક સ્થિતિની અવનતિ દૂર થવાની નથી.

આપણે આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ સુધારવામાં મુખ્ય રીતે ત્રણ ઉપાયો લેવા જોઈએ. ૧ ઊંચી જાતની ધાર્મિક કેળવણીનો પ્રચાર, ૨ ગરબ અથવા મત-મતાંતરના દુરાગ્રહનો ત્યાગ અને ૩ મુનિઓની ઐક્યતા. આ ત્રણ પ્રકારના ઉપાયો જ્યાં સુધી લેવામાં આવશે નહીં, ત્યાં સુધી આપણે ધાર્મિક ઉન્નતિનું શિખર જોઈ શકવાના નથી. એ ત્રિવિધ સુધારણા જ્યારે થશે, ત્યારેજ આપણા ધર્મરવિ મંચાક્ષ ઉપર આવશે અને વીર શાસનનો પ્રભાવ સારી રીતે પ્રવર્તશે.

૩૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તે સર્વમાં ઉંચી જાતની ધાર્મિક કેળવણીનો પ્રચાર એ મુખ્ય ઉપાય છે. આપણે આપણાં બાલકોને ધર્મનું સામાન્ય જ્ઞાન આપી બેસી રહીએ છીએ. નવકાર, સામાયિક, પ્રતિક્રમણનું સાધારણ જ્ઞાન થયું, એટલે આપણે સંપૂર્ણ શ્રાવક થઈ ચુક્યા એમ માની બેસી રહીએ છીએ. પણ જૈન ધર્મનું તત્ત્વજ્ઞાન અને આધ્યાત્મિક જ્ઞાન મેલવ્યા વગર તે ધર્મનું યથાર્થ સ્વરૂપ સમજાતું નથી; એ અવશ્ય સમજવું. કર્મ અને તેની પ્રકૃતિઓ અને તેની સાથે આત્માનો સંબંધ કેવી રીતે છે? તે જાણ્યાં વગર જૈન ધર્મનું રહસ્ય લક્ષ્યમાં આવી શકતું નથી. જ્યાં સુધી તે ધર્મના તત્ત્વોનું સ્વરૂપ સમજવામાં ન આવે, ત્યાંસુધી કરણચરણાનુયોગનો ક્રિયામાર્ગ માત્ર કેવળ પોપટીઆ જ્ઞાન સમાન છે; કારણકે, તત્ત્વોના શુદ્ધ બોધ વગર ક્રિયાઓના હેતુઓ સમજવામાં આવતા નથી અને જ્યારે કોઈપણ ક્રિયાનું હેતુપૂર્વક જ્ઞાન ન થાય, ત્યારે તે જ્ઞાન “યથા સ્વચંદન મારવાહી” એના જેવું થાય છે.

પ્રિય બંધુઓ, માટે આપણે ઉચ્ચ પ્રકારનું ધાર્મિક જ્ઞાન સંપાદન કરવાની અને કરાવવાની જરૂર છે. આપણામાં તત્ત્વજ્ઞાનના વિદ્વાનો ઘણાંજ જૂજ છે. ઇતર ધર્મમાં જ્યારે સેંકડે દશ ટકા તત્ત્વવેત્તા વિદ્વાનો હોય છે, ત્યારે આપણા જૈન વર્ગમાં હાલમાં સેંકડે એક ટકો પણ તત્ત્વવેત્તા વિદ્વાન નીકલી આવવો મુશ્કેલ છે. વર્તમાનકાલે ઇતર ધર્મના પુસ્તકો બાહર પડે છે, તેમાં ઉંચી જાતના તત્ત્વજ્ઞાનના ઘણાં પુસ્તકોનો મોટો ભાગ હોય છે. તે સિવાય સારા સારા માસિક પત્રોની અંદર તત્ત્વજ્ઞાનના વિષયો એટલા બધા છુટથી ચર્ચાય છે કે જે વાંચવાને આપણા જૈનો પણ કેટલીક વખત લલચાય છે. સુદર્શન, સમાલોચક, મહાકાલ, પ્રાતઃકાલ, વસંત. વગેરે ઘણાં માસિકોની અંદર ઇતર ધર્મના ઉંચા તત્ત્વજ્ઞાનના વિષયો આવે છે અને ઇતર વિદ્વાનોના સારા સારા લેખો બાહર પડે છે, તેવી રીતના લેખો આપણા જૈન વર્ગમાંથી પડતા નથી. જૈન પત્રો અને માસિકોમાં ધર્મના સામાન્ય લેખો જ આવે છે, તેનું કારણ જે દીર્ઘદૃષ્ટિથી વિચારવામાં આવે તો જણાશે કે, આપણામાં ઉંચી પ્રકારની ધાર્મિક કેળવણી તદ્દન ઓછી છે. જે મોટા શહેરો કે જેમાં જૈનવર્ગની મોટી વસ્તી વસે છે, તેમાં પણ તપાસ કરશો તો ઉંચી ધાર્મિક કેળવણી પામેલા એક બે શ્રાવકો નીકલી આવશે, તેઓ પણ કાં તો કેવળ પ્રાચીન પદ્ધતિ પ્રમાણે તત્ત્વજ્ઞાનને જાણનારા હશે અથવા જે કદી તાત્ત્વિકજ્ઞાન ધરાવતા હશે તો તેઓ સારા લેખક નહીં હોય. આજકાલ કેળવણીનો યુગ ચાલે છે, તેમાં જૈન વર્ગમાંથી પણ ઉંચી કેળવણી પામેલા ઘણાં જૈન શ્રેણીઓ નીકલી આવે છે; પણ તેઓને ધર્મની ઉંચી કેળવણી મલતી નથી, એટલે તેઓ જૈનધર્મના ઉંચા તત્ત્વજ્ઞાનના મુખ્ય ધિક્ક વિષયો લખી શકતા નથી. ભારતવર્ષમાં પ્રખ્યાતિ પામેલી

આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ.

૩૦૭

એક મોટી ધર્મભાવનામાં ગણ્યા ગાંઠ્યા સારા લેખકો છે, તેઓ પણ ચંથાર્થ અને સંપૂર્ણ રીતે જૈન સિદ્ધાંતના તત્ત્વ સ્વરૂપને ભાગ્યેજ સમજી શકતા હશે. એ મોટી અપસોસની વાત છે. જ્યાં સુધી ઉચ્ચ જાતની ધાર્મિક કેળવણીનો પ્રચાર નહીં થાય, ત્યાં સુધી આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ સુધરવાની આશા રાખવી, તે આકાશ કુસુમવત્ છે.

આપણી ધાર્મિક સ્થિતિની અવનતિને દૂર કરવાનો ખીજો ઉપાય ગરુડ અથવા મત મતાંતરના દુરાગ્રહનો ત્યાગ કરવાનો છે. પૂર્વકાલે જૈન પ્રજા એક જ હતી. આ વિશ્વ ઉપર જ્યારે વીર ભગવાન જન્મ પામ્યા, ત્યારે કોઈ જાતના ગરુડ અથવા મતમતાંતરો હતા નહીં. સર્વે એક જ પ્રભુને ભજતા અને એકજ સમાચારી પાલતા હતા. આજે વીર શાસનરૂપી એક મહાન વૃક્ષમાંથી ઘણી શાખાઓ પ્રગટ થયેલી માલમ પડે છે. અનેક સામાચારી જૈન પ્રજામાં પ્રવર્તે છે. જો કે તેમાં કેટલીએક શાખાઓ હેતુપૂર્વક થયેલી છે, તેથી તે તરફ ઉપેક્ષા રાખવી યોગ્ય નથી, પણ જે શાખાઓ મતમતાંતર રૂપે આધુનિક સમયમાં પ્રગટ થયેલી છે, તે તરફ આપણે ઉપેક્ષા રાખવી જોઈએ અને કદાચહથી કોઈપણ જાતના કલેશમાં ન ઉતરવું જોઈએ અને સમજવું જોઈએ કે, આપણું 'સર્વ' એકજ પ્રભુના ભક્તો છીએ. એકજ પ્રભુના શાસનની શીતળ છાયામાં રહેનારા છીએ.

ભગવાન વીર પ્રભુએ આત્માની મુક્તિ થવા જે ઉપદેશ આપેલો છે, તેને આપણે બધાએ અનુસરવાનું છે. આપણે તેમના વચનની અવગણના કરવી ન જોઈએ. પાછળથી ગરુડ અને મતમતાંતરના વમળમાં પડીને દુરાગ્રહથી વિશ્લેષો કરીને ધર્મને છિન્નભિન્ન કરી નાખ્યો છે. જ્યારે આપણી એકતાકી સાંકળ તુટી ગઈ, એટલે અન્ય મતિઓ આપણાં ધર્મ ઉપર ધસારો કરવા લાગ્યા અને આપણા શુદ્ધ આચાર વિચાર અને શાસ્ત્રો ઉપર પણ કેટલીક વખત આક્ષેપો કરવા લાગ્યા. વળી આવા અનેક કારણોને લઈને અંદર અંદર કુસંપ થતા એવો સમય આવ્યો કે જેમાં “અમે જૈનો છીએ, અમારા કાયદાઓ જુદા છે, અમારા પર્વ અને ઉત્સવના દિવસો જુદા છે, જાહેર તહેવારો તરીકે શા માટે પાળવામાં ન આવે? અમારું ધર્મનીતિનું સાહિત્ય વિશ્વ વિદ્યાલય (યુનીવર્સિટી) માં શા માટે દાખલ ન થાય?” આવી આવી માંગણી કરતાં પણ એકેને જોઈએ તેવી ને તેટલી દાદ મળતી નથી. જો આપણા જૈનોમાં એકતા હોત અને ઉચ્ચ ધાર્મિક કેળવણીની વૃદ્ધિ હોત તો આપણને આવો વખત આવત નહીં. એકયના અભાવને લઈને અને ગરુડ અથવા મતમતાંતરોના કદાચહને લઈને આપણી ધાર્મિક અવનતિ થયેલી છે. તેથી હવે આપણને એકતારૂપી કટપલતાનો આશ્રય કરવો જોઈએ; છેવટે જ્યાં સુધી સમગ્ર રીતે એકતા થતી હોય અને એક પ્રીતિને

૩૦૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બાધ ન આવતો હોય ત્યાં સુધી પણ એકતા કરવાની તો આવશ્યકતા છે. અને તેમ નહિં તો પોતાના ગમ્મ અથવા મતમાં જે કુસંપા દેખવામાં આવે છે તેની પણ એકતા કરવાની જરૂર છે. જ્યાં સુધી આમાનું કંઈ પણ નહિં થાય ત્યાં સુધી ગમે તેવા ઉત્સવો કરીશું, ગમે તેટલી તીર્થ રચનાઓ અને નામની જૈન શાળાઓ સ્થાપિત કરીશું, તો પણ ધાર્મિક ઉન્નતિનું ઉચું શિખર આપણા દૃષ્ટિ માર્ગમાં આવશે નહીં; જો કે તેમ ન કરવું એમ કહેવું નથી પરંતુ જે સમયે જેવી જેની જરૂર હોય છે તે તે સમયે તેને તેને ઉત્તેજન ન મળવાથી અથવા તે તે કાર્યોને પોષણ ન મળવાથી કોઈપણ કોમ પોતાની ઉન્નતિનું ઉચું શિખર દેખી શકતું નથી. જેથી આપણે ગમ્મ અથવા મતમતાંતરના આગ્રહનો ત્યાગ કરી એકતા કરવી જોઈએ. કદિ અર્વાચીન કાલે પાછળના આચાર્યોએ ક્રિયામાર્ગ અને સામાચારીમાં ફેરફાર કરી દીધો છે અને તેનું પ્રવર્તન ઘણો વખત થયા વાદ્યા કરે છે, તેથી તે સામાચારીમાં ફેરફાર આપણાથી થઈ શકશે નહીં, તો ભલે તેમ ન થાય, પણ જૈન તરીકે આપણે બધાએ ન બાદ આવતા ધર્મોના કાર્યોમાં સાથેજ રહેવું જોઈએ. આપણુ સર્વે એકજ પ્રભુના આશ્રિત છીએ. જો આ વિચારને પુષ્ટિ આપવામાં આવશે તો આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ ઉચ્ચ થયા વિના રહેશે નહીં એ નિઃસંશય સમજવું. પ્રિય બંધુઓ, ઉચી જાતની ધાર્મિક કેળવણીનો પ્રચાર અને ગમ્મ તથા મતમતાંતરના દુરાગ્રહનો ત્યાગ જો બે ઉપાય આપણી ધાર્મિક સ્થિતિને સુધારવામાં જેવા ઉપયોગી છે, તેવો અથવા તેથી અધિક એક ત્રીજો ઉપાય પણ ઉપયોગી છે, તે આપણા મુનિ મહારાજોની એકતાનો છે. ચતુર્વિધ સંઘમાં અગ્રપદને ધરાવનારા આપણા પવિત્ર ધર્મગુરુઓમાં જ્યારે પરસ્પર એકતાનો પ્રભાવ પ્રસરશે, ત્યારેજ આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ સારી રીતે સુધરશે કારણ કે, એ પવિત્ર વર્ગ આપણાં ધર્મોનો ઉપદેશ કરનારો અને જૈન ધર્મના યથાર્થ સ્વરૂપને પ્રતિપાદન કરનારો છે. તે વર્ગની અંદર એકતાનું ઉજ્જવળ તેજ પ્રકાશતું હોય અને ઉન્નતિને આપનારો સંપત્તેમની ઉપર પોતાનો વિજય વાવટો ફરકાવતો હોય તો પછી આપણી ધાર્મિક સ્થિતિનું શિખર કેટલું બધું ઉચું ચડે? અને આપણા ધર્મોના તીવ્ર રવિ આ વિશ્વરૂપ ગગનમાં કેવો પ્રકાશે? તે અનિર્વચનીય છે. જ્યાંસુધી મુનિ મહારાજોના હૃદયમાં પોતાના પરિવારનું, ગમ્મનું, સંઘેડાનું, દેશનું, ગામનું અને શ્રાવકોનું, શિષ્યનું અને પુસ્તકો વિગેરેનું મમત્વ રહેશે અને તેને લઈને પક્ષાપક્ષી, મૃખ્યા, અસૂયા અને ક્રેષ વગેરે પર પ્રીતિ થશે, ત્યાંસુધી આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ સુધરવાની નથી. ઉપર કહેલા કારણો ઉભય રીતે હાનિ કરનારા છે, એક તો તે ધર્મની અવનતિ કરે છે અને બીજું મુનિઓના શુદ્ધ આચરણને મલિન કરે છે; માટે ભગવાન શ્રી વીર પ્રભુના શાસનને ધારણ કરનારા, ગૌતમાદિ ગણધરોના

આપણો ઉદ્દય શી રીતે થાય ?—થઈ શકે ?

૩૦૯

અંથોને માન આપનારા મુનિ મહારાજઓએ પોતાના ધર્મની ઉન્નતિને માટે અને પોતે અહણુ કરેલા ચારિત્ર રત્નને નિર્મલ રાખવા માટે પરસ્પર એકતા કરવાની જરૂર છે એમ આ લેખકની નમ્રતાથી વિનંતિ છે. પ્રિય જૈન બંધુઓ, આ ત્રણ ઉપાયો અહણુ કરવામાં જો આપણે પ્રવૃત્ત થઈશું, તો આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ ઉન્નતિમાં આવશે, અને તેથી કરીને આપણો સંસાર પણ સુધરશે, કારણ કે ધર્મની સુધારણા એ સંસારની સુધારણાનો પાયો છે. જો આપણામાં ધર્મ હશે તો આપણે આપણાં સાંસારિક જીવનમાં ઉચ્ચતા મેળવી શકીશું, એ નિઃસંશય સમજવું.

V.

આપણો ઉદ્દય શી રીતે થાય ?—થઈ શકે ?

જેનો ઉદ્દય તેનો અસ્ત પણ હોય તેમ છતાં ફરી પાછો તેનો ઉદ્દય થાય—થઈ શકે. જે એકાન્તવાદી હોય તે કંઈ હાનિ પ્રસંગે કોઈ એકજ કર્મ કાળાદિક ઉપર તેનો દોષ ઢાળી પાડે છે. તેમ આપણાથી કરી નજ શકાય. આપણે તો કંઈ પણ કાર્યસિદ્ધિમાં કાળ સ્વભાવ, નિયતિ, પૂર્વ કર્મ અને પુરૂષાર્થ રૂપ પાંચ કારણોને સાથેજ માનનારા રહ્યા. જો કે કાળાદિક પ્રથમનાં ચાર કારણો અદૃશ્ય-પણે કાર્યસિદ્ધિમાં સહાયક બને છે અને ઉદ્ધમ અથવા પુરૂષાર્થ પ્રગટપણે સહાયક થઈ શકે છે તોપણ પુરૂષાર્થ સાથે તેમનો પણ સહભાવ તો જરૂરનો ખરોજ. પ્રથમનાં ચાર કારણો અદૃશ્ય હોવાથી આપણે આધીન ન લેખાય. ઉદ્ધમ કે પુરૂષાર્થ કરવો આપણા હાથમાં (સ્વાધીન) હોવાથી તેનો લાભ આપણે ધારીએ તો સહેજે લઈ શકીએ અને તેનાવડે પ્રથમનાં ચાર અદૃશ્ય કારણોની પણ ખાત્રી કરી શકીએ. તેમ છતાં આગસ કે પ્રનાદને વશ થઈ જો સહઉદ્ધમ નજ સેવીએ તો જે કાર્યસિદ્ધિ કરવા આપણી મન કામના હોય તે પૂરી કરી નજ શકાય. તેથીજ મહાપુરૂષોએ પોકારી પોકારીને જણાવ્યું છે કે ‘પ્રમાદ સમાન કોઈ કદો શત્રુ નથી અને સહઉદ્ધમ સમાન કોઈ હિત મિત્ર કે બંધુ નથી.’

તેમ છતાં આવા એકાન્તહિત વચ્ચનોની આજે કેટલી બધી ધૃષ્ટતા સાથે અવગણના કરવામાં આવે છે અને આપણા ભવિષ્યને બગાડી નાંખવામાં આવે છે. સમાજ કે શાસનની ઉન્નતિને ઈચ્છનાર કોઈથી આવી ભયંકર અવગણના કરી નજ શકાય એથી તો આપણને ભાગ્ય યોગે મળેલી અમૂલ્ય તક ગમાવી, આપણા હાથેજ આપણુ અવનતિના ઉંડા કૂવામાં પડી ઘણા લાંબા સમય સુધીના ભયંકર દુઃખમાં સબડી મરવાનું જોખમ ખેડવાનુંજ દુર્ભાગ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. તેથી સમાજ અને શાસન ઉદ્દય માટે જેમના દીલમાં કંઈ પણ ખરી લાગણી જાગીજ

હોય તેમણે લોક સંજ્ઞામાં નહીં ખેંચતા સ્વભુદ્ધિ બળથી ખરા માર્ગે પ્રયાણ કરવું જોઈએ, સાચા શાસન પ્રેમથી થોડા ઘણા સજ્જનો પણ જે દ્રઢતા-એક નિષ્ઠાથી ઉદ્યતના ખરા માર્ગેજ પ્રયાણ કરતા રહે તો બીજા અનેક ભવ્યાત્માઓ તેમને અનુસરે ખરા નૈતિક હિમતની ખામીથી લેખાતા કંઈક શાસન રાગીજનો બીજાઓને સાચે માર્ગે દોરી શકતા નથી, અને વખતે પોતે પણ લોક સંજ્ઞાને વશ થઈ ખરા માર્ગને વળગી રહી શકતા નથી. કહેવાય છે કે-‘જેનો આગેવાન આંધળો તેનું કટક ફૂવામાં’ એ ન્યાયે આપણા સમાજની સ્થિતિદિન પ્રતિદિન દયામણી બનતી જાય છે. મુગ્ધ અને જે પરવાર લોકે-શાસનના રહસ્યને ભાગ્યે સમજી શકે છે તેથી તેમની સ્થિતિ પણ દયાજનકજ છે. ઉદ્ય માટે તો નિઃસ્વાર્થ સેવાની ભારે જરૂર છે.

ધર્તિશમ્

વર્તમાન સમાચાર.

મુનિરાજ શ્રીવલ્લભવિજયજી મહારાજનું પંજાબમાં આવાગમન અને આતુર્ભાસ.

શુભારે ખારવર્ષ મારવાડ ગુજરાત અને કાઠીયાવાડમાં રહી જનસમાજ ઉપર અનેક ઉપકાર કરતાં કરતાં, જેઠ વહી કે ના રોજ ઉક્ત મહાત્મા સપરિવાર પંજાબના મુખ્ય શહેર અંબાલામાં આનંદપૂર્વક પધાર્યા છે. આતુર્ભાસ ત્યાંજ થશે. મહારાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી સપરિવાર અત્રે પહોંચતાં જૈન અને જૈનેતર મનુષ્યોની લાગણી તેઓશ્રી ઉપર અપૂર્વ દેખાણી છે. લુધીયાના શહેર પહોંચતા પણ તેમજ અન્યુ હતાં. પંજાબના જૈન અંધુઓની ઘણા વખતની ત્યાં લાવવાની અભિલાષા પૂર્ણ થયેલી હોવાથી તેમજ આવા વિદ્વાન મહાત્મા પણ લાંબા વખતે ત્યાં પધારતાં હોવાથી તેમ બનવું શક્ય છે. અન્યની લાગણી કે જે લિજ્જલાવ મહાત્મા ગાંધીની સુગંધે ઉડાડી મુક્યો છે, તે મહાત્માની આવી પ્રબળ પુણ્ય પ્રકૃતિ જોતાં જણાય છે તો, તીર્થંકર ભગવાનની જેઉત્તમોત્તમ અપૂર્વ પુણ્ય પ્રકૃતિ હતી તો તેમનો તો કેટલો પુણ્ય પ્રભાવ પડતો હશે તે જાની મહારાજજી જાણી શકે! ઉક્ત મહાપુરુષના પંજાબમાં પધારવાથી એટલું જાણી શકાય છે કે જે અન્યલોકો નારિતક કહી આપણાથી દૂર રહેતા હતાં, તેઓ જૈનધર્મની શોભા કરે-ભાગ લે અને પોતાને મોઢે એવા શબ્દો બોલે કે દુનીયામાં ધર્મ અને સાધુ શબ્દ કાંઈક પણ સાર્યક છે તો તે આ સંપ્રદાયમાંજ છે. લુધીયાના શહેરમાં એક આર્ય સમાજના એક વિદ્વાન-પંડિતના જે ગુણ ગ્રાહક વચન આપણા ધર્મ માટે નીકળ્યો છે કે તે વખતે તે જીવે કેટલાંએ કર્મ તોડી નાંખ્યા હશે. મુનિરાજ શ્રીવલ્લભવિજયજી મહારાજે આ પંજાબ દેશમાં દાખલ થતી વખતે લોકોની કોઈ પણ પ્રકારની આંગલી ન થાય તેવો વિચાર કરી સમયને માન આપીને પ્રવેશ કરેલો હોવાથી, તેમજ ગુરૂ મહારાજ શ્રીઆત્મારામજી મહારાજના પ્રતાપે ઉક્ત મહાત્માને પાંચ માસમાં અપૂર્વ લાભ અને આત્માને આનંદ થયો છે તેમ તેઓશ્રી જણાવતા હતા. લુધીયાના શહેરમાં ખીરાજમાન હતા

વર્તમાન સમાચાર.

૩૧૧

તે વખતે તેઓશ્રીના ઉપદેશ સાંભળી દશ મુસલમાનોએ માંસાહાર છોડી દીધો છે, એટલે કે આખા કુટુંબે ત્યાગ કર્યો છે. કેટલાકોએ દારૂ ત્યાગ કર્યો છે. સનખતરા શહેરમાં ઉક્ત મહાત્માના શિષ્ય પંચાસજી શ્રી સોહનવિજયજી મહારાજના પ્રયાસથી હિંદુ મુસલમાનોમાં જે પ્રેમ વધ્યો છે તે અવર્ણનીય છે. કસાઇઓએ રાજી ખુશીથી ચાર દિવસ દુકાનો બંધ રાખવાનું સ્વીકારી લીધું છે. અને ચોમાસું ત્યાં થાય તો હમેશાને માટે આઠ દિવસ પર્યાપણના તે દુકાનો બંધ રાખવા લખી આપવા કબુલ્યું છે જેથી બીજે સ્થળે ચોમાસું નહીં કરતાં ત્યાં કરવાનું થશે.

સાથેના સાધુઓ અને ત્યાં વિચરતા સાધીજી મહારાજો વળી ખાદીનો ઉપયોગ કરતા હોવાથી તે ફાયદો પણ અનુકરણીય અને અવર્ણનીય યર્ધ રહ્યો છે.

એક કસાઇએ તો ઉપદેશથી સદાને માટે કસાઇપણું તજી દીધું છે અને અન્ય વેપાર કરે છે. ત્યાંના (સનખતરાના) હિંદુ મુસલમાનોએ પંચ શ્રી સોહનવિજયજી મહારાજના ઉપદેશથી ઘણાંજ ખુશી થતાં જુદા જુદા વિનંતિ પત્ર ઉપકાર પત્ર તેઓશ્રીને અર્પણ કર્યું છે. ઉક્ત પંચાસજી મહારાજની આત્મશક્તિ અપૂર્વ પ્રગટી છે અને અત્રે ઘણા સારા ઉપકાર કર્યો છે. સાધુ મુનિરાજ વગેરેનું અનુકરણ કરી શ્રાવક શ્રાવિકાએ ખાદી ધારણ કરેલ. હોવાથી અપવિત્ર વસ્ત્રો ધર્મ વિરૂદ્ધ જાણી છોડી દીધાં છે, તેટલુંજ નહીં પણ દેખાવમાં સાદી જાંઘળી અને ખર્ચનો બોળો પણ તેથી કેટલોક ઘટેલો છે. ઉક્ત મહાત્મા દેશી વિદેશીની આખત બાજુ ઉપર રાખી ધર્મની રક્ષા સાથે જૈનસમાજ ખર્ચના બોળ નીચે દબાઈ ન રહે એજ ઉપદેશવા લાગ્યા છે. અપવિત્ર વસ્ત્ર ધર્મ વિરૂદ્ધ જાણી લાગવા ચોખ્ખું છે પછી તે દેશી હો કે પવિત્ર હો તેવી સૌની ફરજ છે.

મહારાજશ્રીના ઉપદેશથી લુધીયાના, નારોવાલ અને સનખતરામાં પણ દેશી વસ્ત્રો વાપરવા શ્રી સંઘથી ઠરાવ થયો છે.

અહીંયા ગુજરાનવાળા, લુધીયાના, સનખતરા બધે સ્થળે પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય મહારાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જ્યંતી ઉજવાઈ છે કે જે પરોપકાર કરવાવાળી છે. અમારું માનવું અને અનુભવેલું એવું છે કે ગુજરાત, કાઠિયાવાડમાં અન્ય આપણા ધર્મ ગુરૂઓની જ્યંતીઓ હવે જે થવા લાગી છે તે શીખવનાર શ્રીમાન આત્મારામજી મહારાજનો પરિવાર અને મુખ્ય આજ મહાત્મા છે. ગુજરાત વગેરેમાં હાલ અનેક મુનિરાજો પદવીધર થયાજ કરે છે અને તે કામ પણ લાગ્યાધીન આવે છે, તેમાં પણ પુણ્ય પ્રકૃતિ જોઈએ છીએ. જે પુણ્ય પ્રકૃતિ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની હતી તેવી ક્યાં દેખીએ છીએ ? જેમકે હાલમાં મહાત્મા ગાંધીજીનું જે પુણ્ય છે તે બીજાનું ક્યાં છે ? ગૃહસ્થ હો કે ત્યાગી હો પુણ્ય તે મોટી ચીજ છે. ગુણુ આહક થવું તે પણ મોટી પુણ્ય સામગ્રી જોઈએ. ઉક્ત મહાત્માના આખા દેશમાં ભિન્ન ભિન્ન સ્થળે વિહાર અને આતુર્મસથી આ કરતા પણ વિશેષ લાલ-જન ઉપકાર નિશ્ચયે થવા સંભવ છે. તે સંબંધમાં હવે પછી જણાવીશું. આ સિવાય કેળવણીનો વૃદ્ધિ માટે પણ ઉક્ત મહાત્માનો ઉચ્ચ પ્રકારનો પ્રયત્ન શરૂ છે તે કાર્ય પણ પંચજન માટે ઉત્તમોત્તમ બનવા સંભવ છે. (મજેલું)

૩૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ન્યાયાંભોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયનંદ સૂરિ (આત્મારામજી)

મહારાજના પરિવારના આતુર્ભાસના સ્થળો.

- ૧ શ્રીમાન્ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજય કમલસરીશ્વર તથા વ્યાઠ વાચસ્પતિ શ્રી લખ્મિ વિજયજી મહારાજ વગેરે. છાણી ગુજરાત.
 - ૨ પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિ વિજયજી મહારાજ મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્ય વિજયજી મહારાજ વગેરે— ભાવનગર.
 - ૩ મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ તથા પંન્યાસજી શ્રી સંપત વિજયજી મહારાજ વગેરે— પાટણ ગુજરાત.
 - ૪ મુનિરાજ શ્રીવલ્લભવિજયજીમહારાજ, શ્રી પંન્યાસજી લલિતવિજયજી મહારાજ વગેરે— અંબાલા સીટી પંજાબ.
 - ૫ પંન્યાસજી શ્રી દાનવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પ્રેમવિજયજી વગેરે— શિરોહી-મારવાડ.
 - ૬ શ્રી પંન્યાસજી સોહનવિજયજી મહારાજ વગેરે— સતખતરા જિલ્લા સયાલકોટ પંજાબ.
 - ૭ શ્રી પંન્યાસજી મહારાજ વિદ્યા વિજયજી મહારાજ વગેરે— લુધીયાના પંજાબ.
 - ૮ શ્રી પંન્યાસજી મહારાજ શ્રી ઉમંગવિજયજી મુનિરાજ શ્રી મોતી વિજયજી વગેરે— ગોધા કાકીયાવાડ.
 - ૯ પંન્યાસજી શ્રી સુંદરવિજય મહારાજ વગેરે— પાલીતાણા.
 - ૧૦ સાધ્વીજી શ્રી દેવશ્રીજી આદિ— બલધંર શહેર પંજાબ.
 - ૧૧ " શ્રી ચરણાશ્રીજી આદિ— અંબાલા સીટી પંજાબ
- ઉક્ત પરિવારના મુનિ મહારાજને વિનંતિ કે તેઓશ્રીના આતુર્ભાસ જ્યાં નહીં થયાં હોય તે અમોને જણાવવા કૃપા કરવી. જે હવે પ્રગટ કરવામાં આવશે.

“ શ્રી સંઘે કરે સો ઠરાવ. ”

અંબાલા શહેર-પંજાબના શ્રી સંઘે લખ્ખાદિ પ્રસંગમાં ચરણીવાળા અપવિત્ર વસ્ત્રો તેમજ રેશમી વસ્ત્રો કે જે આજ કાલની બનાવટની રીતીથી લાખો જીવોની જીંદગી બરબાદ કરી બનાવવામાં આવે છે તે ધર્મ વિરુદ્ધ સમજી દરેકે કન્યા કે બીજા સગાંબંધાલાં કાઈપણને આપવા નહીં. એવો લેખીત પ્રબંધ કર્યો છે.

મુનિરાજ શ્રીકલ્યાણવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

ઉક્ત મહાત્મા જેઠ વહી ૭ ના રોજ લાંબા વખતની માંદગી લોગવી સમાધિ-પૂર્વક સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. તેઓશ્રી પંન્યાસજી શ્રી ગંભીરવિજયજી મહારાજના શિષ્ય હતા. શુભારે ચુમાળીશ વર્ષ થયા ચારિત્ર ગૃહજી કયું હતું સ્વભાવે સરલ, નિખાલસ હૃદય, ક્રિયાપાત્ર ચારિત્રવાન મુનિશ્રી હતા. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી જૈનકોમને એક ચારિત્ર પાત્ર મુનિની ખોટ પડી છે તેઓશ્રીના પવિત્ર આત્માને અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ ઇચ્છીએ છીએ.

श्री आत्मानन्द प्रकाश.

(पुस्तक १८ भुं.)

पु. १८ भुं. वीर स. २४४७-४८. आत्म स. २६-२७ अंक १२

“ सेव्य सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः ”

मयासंस्तुतिवारिधौ हतसुखान्दष्टा जनानां व्रजान्
तानुद्धर्तुमना दयार्द्रहृदयो रुध्वेन्द्रियाश्वाब्जवात्
जन्तून्मा जहि ज्ञानतः प्रशमय क्रोधादिशत्रूनि
'आत्मानन्द प्रकाश' मादिशदसौ जीयाज्जिनैर्द्र प्रभुः ॥१॥

प्रगटकर्ता,
श्री जैन आत्मानन्द सभा,
भावनगर.

(वार्षिक मुद्रय रू. १-०-० पोस्टेज जुहु.)

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

નંબર. વિષયો.	લેખકના નામો.	પાનું.
૧ નૂતન વર્ષારંભે માંગલ્ય લાવના (પછ)	(સંઘવી વેલયંદ ધનજીભાઈ)	૧
૨ શ્રીમાન વિજ્યાનંદસૂરિને આત્મિક નમન. (પછ)		૨
૩ નૂતન વર્ષારંભના ઉદ્દેશો.	(શાહ કૃતેહયંદ ઝવેરભાઈ)	૩
૪ સાધુ સાધ્વી પ્રત્યે નિવેદન રૂપે બે બોલ.	(મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી)	૬
૫ જીવનમાં જ્યોતિ પ્રગટાવવા વિભુને પ્રાર્થના. (પછ)	(શાહ કૃતેહયંદ ઝવેરભાઈ)	૮
૬ ઉદ્દેશની એકતા.	(શાહ વીકલદાસ મૂળયંદ બી. એ.)	૯
૭ જીવનમાં વિશુદ્ધમય વાતાવરણો.	(શાહ કૃતેહયંદ ઝવેરભાઈ)	૧૫
૮ સ્વઓક્ષખાણુ સંબંધી સ્થૂલ વિચારણા.	(વપ્રીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈ વડોદરા)	૧૯
૯ આપણો અમુલ્ય વારસો.	(શેઠ દેવચંદ દામજી)	૨૩
૧૦ વીરસ્ય ભૂષણુ “ ક્ષમા ” ગાયના (પછ)	(સંઘવી વેલયંદ ધનજીભાઈ)	૨૯
૧૧ મિચ્છામી દુકડું. (પછ)	..	૩૦
૧૨ ગુરુજી કિર્તન. (પછ)	..	૩૦
૧૩ જિનધર્મ.	(ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ)	૩૨
૧૪ મનોભાવ. (પછ)	(શાહ કલ્યાણયંદ કેશવલાલ વડોદરા)	૪૪
૧૫ સ્વાવલંબન.	(શાહ વિકલદાસ મૂળયંદ બી. એ.)	૪૫
૧૬ વર્તમાન જગતને કેવા મનુષ્યો જોઈએ છે ! (પછ)	(શાહ કૃતેહયંદ ઝવેરભાઈ)	૫૧
૧૭ સમયને અનુસરતું.	(ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ)	૫૨
૧૮ આચાર્ય શ્રીમદ્ હીરવિજયસૂરિજી અને જ્યંતી	(કૃતેહયંદ ઝવેરભાઈ શાહ)	૫૫
૧૯ વિદ્યાતું દૈવત. (પછ)	(ભટ્ટ સ્યામજી લવજી)	૬૬
૨૦ સિદ્ધ કેવલ્ય. ઉત્સવ દિપોત્સવી પર્વ.	(સંઘવી વેલયંદ ધનજી)	૬૧૭
૨૧ આપણામાં ઉચ્ચ કેળવણી પસાર કરવાનો હેતુ.	(મુનિરાજ શ્રી કર્પૂર વિજયજી)	૬૮
૨૨ કેશરનો કોયડો કોણ અને ક્યારે ઉકેલશે !	(..)	૭૫
૨૩ ચેતનને. (પછ)	(હરગોવિનદાસ નાગરદાસ મહારાજની રાન્ધનપુર.)	૭૭
૨૪ દ્રવ્યનો ઉપયોગ.	(શા. વિકલદાસ મૂળયંદ બી. એ.)	૭૮
૨૫ પ્રેરણા અને આરોગ્ય.	(રા. ભાનુપ્રસાદ ચક્રભાઈ બી. એ. પાટણ.)	૮૫
૨૬ અંધાવલોકન.	(સભા.) ૮૮-૧૧૧-૧૬૨-૧૮૭-૨૫૯-૨૮૮	
૨૭ વર્તમાન સમાચાર (સભા.) ૮૯-૧૧૦-૧૩૬-૧૬૨-૧૮૪-૨૬૦-૨૮૪-૩૧૦-૩૧૨		
૨૮ નૂતન વર્ષ.	(સંઘવી વેલયંદ ધનજીભાઈ.)	૯૧
૨૯ વ્યભિચાર નિંદા. (પછ)	(રા. પડગુણ.)	૯૨
૩૦ જૈન શ્રાવક ભાઈ જુહોનોને અગત્યની સુચના.	(મુનિરાજ શ્રી કર્પૂર વિજયજી.)	૯૩
૩૧ પરીપકારી સજ્જનોનો સુંદર સ્વભાવ.	(..)	૯૪
૩૨ ત્રણ પ્રકારના ભ્રમ અને તેનો વિલક્ષણ સ્વભાવ.	(..)	૯૪
૩૩ વસ્તુપાળ વિરચિત. નરનારાયણ નંદ કાવ્ય.	(શા. છોટાલાલ મગનલાલ ઝુલાસણ.)	૯૫
૩૪ રાષ્ટ્રીય શાળાના અભ્યાસ ક્રમની રૂપરેખા. (મહેતા મનુસખલાલ કિરતયંદ મોરબી		

૧૦૧-૧૩૧-૧૭૬-૨૦૨

- ૩૫ આવકાની પ્રાચીન ઉત્પત્તિ. (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૧૦૫
- ૩૬ પ્રકીર્ણ. " ૨૬૧
- ૩૭ શ્રી વીર સ્તુતિ. (પદ્ય) (શા. વીકુલદાસ મૂળચંદ બી. એ.) ૧૧૫
- ૩૮ શ્રી જિન સ્તુતિ. (પદ્ય) (પારેખ પ્રભુદાસ મહેચરદાસ પાટણ.) ૧૧૬
- ૩૯ સાયંકાળે જિનદર્શન. (પદ્ય) (..) ૧૧૬
- ૪૦ ધર્મસાધન કરવામાં ઢીલ કરવી જોઈએ નહિ. (મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી) ૧૧૭
- ૪૧ સદ્ વિદ્યા. " ૧૧૭
- ૪૨ વિતરાગ કથિત પવિત્ર ધર્મ તું જલદી સેવન કરી લે. " ૧૧૮
- ૪૩ ઉત્તમશીલ. (શાહ વિકુલદાસ મૂળચંદ બી. એ.) ૧૧૯
- ૪૪ જૈન દ્રષ્ટિએ શિક્ષણનું સ્વરૂપ અને જૈન નવીન યુવકો. (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૧૨૪
- ૪૫ શું ખરું સુખ શાંતિમાં છે? " ૧૨૮
- ૪૬ ચુંટી કાઢેલા સારહિત વચનો. (મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી) ૧૨૯
- ૪૭ પ્રભુ પ્રાર્થના. (પદ્ય) (હરગોવિનદાસ નાગરદાસ મહાજની) ૧૩૩
- ૪૮ નીતિ વચનો. (મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી) ૧૩૩
- ૪૯ જૈનો અને સ્વદેશી વસ્ત્રો. " ૧૩૪
- ૫૦ આત્મ જાગૃતિ. (પદ્ય) (કવિ સાંકળચંદ પીતાંબરદાસ અમદાવાદ) ૧૩૫
- ૫૧ ઉપર્મિત અંતર્ગત વાક્યો. (મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી) ૧૩૬
- ૫૨ એક સુધારો. (સભા) ૧૩૮
- ૫૩ પ્રભુ સ્તુતિ. (શાહ કલ્યાણચંદ કેશવલાલ વડોદરા) ૧૩૯-૧૬૦
- ૫૪ વસંત વિલાસ મહાકાવ્ય. (શાહ છોટાલાલ મગનલાલ ઝુલાસણ) ૧૪૦
- ૫૫ સાચી અને જુદી સફલતા. (શાહ વિકુલદાસ મૂળચંદ બી. એ.) ૧૫૧
- ૫૬ યોગ દર્શન. (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૧૫૬
- ૫૭ સાદાઈ અને સ્વતંત્રતા. " ૧૫૬
- ૫૮ વહાલાંઓને ઉપદેશ. (પદ્ય) (ભટ્ટ મણીશંકર રતનજી બી. એ.) ૧૬૧
- ૫૯ જ્ઞાનારાધન. (પદ્ય) (સંઘવી વેલચંદ ધનજીભાઈ) ૧૬૫
- ૬૦ જ લેશ્યાનું સ્વરૂપ. (પદ્ય) (કવિ સાંકળચંદ પિતાંબરદાસ અમદાવાદ) ૧૬૬
- ૬૧ આવકની કરણીનું રહસ્ય (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૧૬૭-૧૮૪-૨૧૫-૨૩૯-૨૬૭-૨૮૧
- ૬૨ સયંમમાં સુખ કેવી રીતે છે? " ૧૭૧
- ૬૩ ચોચતાનુકુળ વ્યવસાયની પસંદગી. (શાહ વિકુલદાસ મૂળચંદ બી. એ.) ૧૭૩
- ૬૪ શામાયક કરવા વિષે કવિતા. (પદ્ય) (શાહ મનસુખલાલ ડાહ્યાભાઈ વઢવાણ કાંપ) ૧૭૮
- ૬૫ મુખધનું પાણી લાગવું. (મહેતા મનસુખલાલ કિરતચંદ) ૧૮૧
- ૬૬ ઇતિહાસ અને તેનો ઉપયોગ. (શાહ છોટાલાલ મગનલાલ ઝુલાસણ.) ૧૮૦
- ૬૭ સદ્વર્તનની ઉચ્ચતા દર્શન. (પદ્ય) (શાહ કૃતેચંદ ઝવેર ભાઈ) ૧૮૮
- ૬૮ શુદ્ધ વિચાર અને સદ્વર્તન. (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૧૮૯
- ૬૯ શ્રી મહાવીર પ્રભુનો જન્મ-મહોત્સવ. (પદ્ય) (શા. મનસુખલાલ ડાહ્યાભાઈ વઢવાણ) ૨૦૫
- ૭૦ દ્રઢ ઇચ્છા શકિત. (શા. વિકુલદાસ મૂળચંદ બી. એ.) ૨૦૬-૨૪૬
- ૭૧ સમયના પ્રવાહમાં (ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ) ૧૧૦-૨૩૩

૭૨ શ્રી વીર જયંતિ.	(પદ)	(નગીનદાસ એમ. વૈદ્ય ડભોઇ)	૨૧૩
૭૩ શ્રી વીર પ્રભુનું ચારિત્રગાન.	(પદ)	”	૨૧૪
૭૪ આધુનિક ઇતિહાસ પ્રત્યે જે દરકારી		(શાહ છોટાલાલ મગનલાલ ઝુલાસણ)	૨૨૦
૭૫ ઉચ્ચ ભાવના.		(ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ)	૨૨૩
૭૬ ઐતિહાસિક સ્વાધ્યાય. (પદ)	(શા. છોટાલાલ મગનલાલ ઝુલાસણ)		૨૨૫-૨૪૩-૨૭૦
૭૭ મહાવીર પ્રભુનું અદૃશ્ય સ્વરૂપ મનુષ્ય ક્યારે જોઇ શકે?	(ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ)		૨૨૬
૭૮ મનન કરવા યોગ્ય નિતિનાં વાક્યો.		(એક મુનીશ્રી)	૨૩૩
૭૯ ભિન્ન અપેક્ષાગત જ્ઞાનમય સ્વરૂપ.	(પદ)	(શાહ દત્તેચંદ ઝવેરભાઇ.)	૨૩૭
૮૦ અંતરાત્માને સદ્જ્ઞાન મેળવવા ઉપદેશ	(પદ)	”	૨૩૭
૮૧ સાધુ સાધ્વી તથા શ્રાવક શ્રાવિકાની કર્તવ્ય દિશા.		(મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી)	૨૩૮
૮૨ આધુનિક કથા સાહિત્ય.		(શાહ છોટાલાલ મગનલાલ ઝુલાસણ)	૨૫૨
૮૩ શ્રીમાન હેમચંદ્રચાર્યનું જીવન વૃત્તાંત.		(ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ)	૨૫૬-૨૭૨
૮૪ નિર્વિકલ્પ દશાનું સામર્થ્ય. (પદ)		(શાહ દત્તેચંદ ઝવેરભાઇ)	૨૬૩
૮૫ પરમ પદના અભિલાષીની વ્યક્તિ રૂપે યુક્તિ. (પદ)		”	૨૬૩
૮૬ મહાવીર પ્રભુની મુર્તિને. (પદ)		”	૨૬૪
૮૭ સાચો હિતમાર્ગ.		(મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી)	૨૬૪
૮૮ શ્રી હિતશિક્ષાના રાસમાંથી સ્ત્રી પુરૂષે લેવા યોગ્ય સુંદર બોધ.		”	૨૬૬
૮૯ સંભાષણ કુશળતા.		(શાહ વિક્રમદાસ મૂળચંદ બા. એ.)	૨૭૬
૯૦ સાચા સુખના અર્થોજનોએ નિઃસ્વાર્થ જીવન ગાળવાની જરૂર		(મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી)	૨૮૨
૯૧ જયંતિ ઉજવવાનો હેતુ.		”	૨૮૩
૯૨ આ સંજ્ઞાનો જીવીશ્મો વાર્ષિક મહોત્સવ.		(સભા)	૨૮૬
૯૩ પૂજ્યપાદ શ્રી આત્મારામજી મહારાજ શ્રીની જયંતી.		(મળજી)	૨૮૪-૨૮૭
૯૪ માનવ વિભૂતિ.		(સંઘવી વેલચંદ ધનજી)	૨૮૬
૯૫ જૈન શાસનની રક્ષા અને પુષ્ટિનો માર્ગ.		(મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી)	૨૯૦
૯૬ પુષ્પાંજલી.		(શા. છોટાલાલ મગનલાલ)	૨૯૫
૯૭ કોઈક કોઈયાવાડના જૈન કાને સાંભળે છે કે ?		(મુનિ. શ્રી કર્પૂરવિજયજી)	૨૯૮
૯૮ એક નિશ્ચિત લક્ષ.		”	૨૯૯
૯૯ હિંમતને ઇચ્છાશક્તિ.		”	૩૦૦
૧૦૦ તક.		”	૩૦૧
૧૦૧ જગતની મહાન વસ્તુ ચારિત્ર્ય.		”	૩૦૨
૧૦૨ કરકસર.		”	૩૦૨
૧૦૩ જૈનોમાં કેળવણી.		”	૩૦૩
૧૦૪ આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ.		(ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ)	૩૦૫
૧૦૫ આપણો ઉદ્ય શી રીતે થાય ?		(મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ)	૩૦૬
૧૦૬ આચાર્ય મહારાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજના પરિવારના આતુર્માંસ.			૩૧૨

જલદી મંગાવો. ઘણીજ થોડી નકલો સીલીકે છે. જલદી મંગાવો.
જૈન પાઠશાળા, કન્યાશાળા અને પ્રકરણના અભ્યાસીઓને ખાસ લાભ.

જૈનપાઠશાળામાં અભ્યાસ કરતાં જૈન બાળકો અને કન્યાઓ તથા પ્રકરણના અભ્યાસીઓને માટે, પ્રકરણોના ત્રણ અથો જૈનશાળામાં પ્રતિક્રમણ પૂર્ણ થયા પછી જે પ્રથમ ચલાવવામાં આવે છે, તે ૧ જીવ વિચાર વૃત્તિ, ૨ નવતત્ત્વ અવચરિ, ૩ તથા દંડક વૃત્તિ તે આ ત્રણે અથો છે. તે એવી રીતે પ્રગટ કરવામાં આવેલ છે કે, મૂળ સાથે નીચેજ મૂળનું અને અવચરિ સાથે નીચેજ અવચરિનું ગુજરાતીમાં ભાષાંતર આપવામાં આવેલ હોવાથી, તેમજ ભાષાંતર પણ શબ્દ અને અક્ષરસહ સરલ અને સ્ફુટ રીતે આપવામાં આવેલ હોવાથી, લઘુ વયના બાળકો અને કન્યાઓને તે મોઢે કરવા કે અર્થ સમજવા બહુજ સુગમ પડે તેમ છે, શૈલી એવી રાખેલ છે કે વગર માસ્તરે પણ શીખી શકાય તેમ છે. જૈનપાઠશાળા, કન્યાશાળાઓમાં ખાસ ચલાવવા જેવા છે.

જૈનપાઠશાળા કન્યાશાળા માટે મંગાવનારને ઘણીજ ઓછી કિંમતે (જુજ કિંમતે) માત્ર ધાર્મિક (કેળવણી) શિક્ષણના ઉત્તેજન માટે આપીશું. ધાર્મિક પરિક્ષા કે બીજા ઇનામના મેળાવડામાં ઇનામ માટે મંગાવનારને પણ અદ્ય કિંમતે આપીશું. અન્ય માટે પણ સુદલ કરતાં ઓછી કિંમત રાખવામાં આવેલ છે.

૧ નવતત્ત્વનો સુંદર બોધ-પાકી કપડાની બાઈડીંગ રૂ. ૦-૮-૦ આઠ આના.
કાચું બાઈડીંગ માત્ર રૂ. ૦-૬-૦ છ આના.

૨ જીવ વિચાર વૃત્તિ પાકા બાઈડીંગની માત્ર રૂ. ૦-૪-૦ ચાર આના.

૩ દંડક વિચાર વૃત્તિ પાકા બાઈડીંગના માત્ર રૂ. ૦-૫-૦ પાંચ આના (પો. બુદ્.)
ઘણીજ થોડી નકલો સીલીકે છે જેથી અમારે ત્યાંથી જલદીથી મંગાવશો.

અમારી સભાનું જ્ઞાનોધાર ખાતું.

૧ સુમુખ નૃપાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા શા.
ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસ પાટણવાળા તરફથી,

૨ જૈન મેઘદૂત સટીક

૩ જૈન ઐતિહાસિક ગુજરિ રાસ સંબંધ

૪ અતગાઉદશાંગસૂત્ર સટીક ભરૂચ નિવાસી
ઉજમ બહેન તથા હરકોર બહેન તરફથી.

૬ પદ્મસ્થાનક સટીક.

૭ વિજ્ઞાપિ સંબંધ.

૮ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સટીક.

૯ શ્રાવકધર્મવિધિ પ્રકરણ સટીક.

૧૦ વિજયદેવસૂરિ મહાત્મ્ય.

૧૧ જૈન અથ પ્રસસ્તિ સંબંધ.

૧૨ લિંગાનુશાસન સ્વોપજ્ઞ (ટીકા સાથે)

૧૩ શ્રી નંદીસૂત્ર-શ્રી હરિભદ્રસૂરિકૃત ટીકા
સાથે જુહારીવાળાશંક ભોતીચંદ સુરચંદ તરફથી.

૧૪ શ્રી મંડલપ્રકરણ,

૧૫ ગુરૂતત્ત્વ વિનિશ્ચય શેક પરમાનંદદાસ
રતનજી ગોધાવાળા, હાલ મુંબઈ.

૧૬ ગુણમાળા (ભાષાંતર) શેક દુલભજી દેવાજી
૨. કરચલીયા-નવસારી

૧૭ આ વિમલનાથ ચરિત્ર ભાષાંતર.

૧૮ દાનપ્રદીપ

૧૯ ધર્મરતન પ્રકરણ.

૨૦ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય (ભાષાંતર)

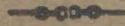
૨૧ નવતત્ત્વ ભાષ્ય (ભાષાંતર)

૨૨ શ્રી નેમિનાથ ચરિત્ર ભાષાંતર.

૨૩ પ્રભાવિક ચરિત્ર ભાષાંતર.

નંબર ૧૭-૧૮-૧૯-૨૦-૨૧-૨૨-૨૩
ના અથોમાં મદદની અપેક્ષા છે.

મનો નિગ્રહ.

“ ફરજ અનવધી અથવા કર્તવ્ય કરવું એમાં કોઈ પ્રકારના અયોગ્ય દાખનો અર્થ નથી. લોકો ઘણીવાર એવું ધારે છે કે કોઈ પણ પ્રકારનો દાખ નહિ હોવામાં બહુ જ આનંદ હશે! પણ રસિકનના કહેવા પ્રમાણે માછલી માણસના કરતાં વધારે સ્વતંત્ર હોય છે અને માખી એટો સ્વતંત્રતાની સ્યામમૂર્તિ છે. માટે મોજ શોખમાં અને “ હહેર ” માં પડીને જીવન ગાળવું એમાં કોઈ ખરું સુખ કે ખરી સ્વતંત્રતા નથી. ઉલ્ટું એકવાર ઇન્દ્રિયોને બહેકવા દીધી તો સહન ન થઈ શકે એવી જીંદગી ગુફામગીરીમાં સપડાયા જાણુવા. દારૂના જીંદમાં પડેલા માણસો જેવા પરવશ થઈ જાય છે તેવીજ રીતે ઇન્દ્રિયોના ભોગચિંતામાં પડેલા માણસો પણ પરવશજ થયેલા સમજવા. દારૂ પીતી વખતે જીભને કદાચ મઝાહ આવતી હશે, પણ ખાલો ખાલી થયા પછી એને તળીયેજ જાણે કટુતા રહેલી હોય છે. પહેલાં જે મોજ શોખ ક્યો છે એનાથી ઉત્પન્ન થયેલી લલુતાને પાછી શાંત કરવા માણસો દારૂ પીએછે; તેજ પ્રમાણે ઇન્દ્રિયોને વશ થયેલા માણસોની વાસનાઓ પણ પ્રસંગોપાત જન્યુત થાય છે. વારંવાર શાંત કરવાથી એ કોઈ સુખ નથી આપતી, પણ અગ્નિમાં ધી નાખવાથી જેમ અગ્નિ શાંત થવાને બદલે વધારે જોરથી બળે છે તેમ ઉલ્ટી તૃણા વધેછે. લાલસા અથવા તૃણાઓને વશ થયેલા માણસોને મનો નિગ્રહ કરતાં -મન વશ રાખતાં બહુ ભારે પડે છે. લાલસાઓની સામે થવું તેમને માટે વધારે ને વધારે અધરું થતું જાય છે; અને શર્યાતમાં ઇન્દ્રિય સુખની તૃણાને સંતોષ આપતાં જે કંઈક ક્ષણિક સુખ મળે છે તે ઘોડીજ વારમાં ખંધ થાય છે અને કંઈક આરામ આપી પાછું કંટાળો ઉપજાવે એવું થઈ જાય છે. તૃણાઓની સામે થવું અધરું છે અને તાબે થવું પણ દુઃખદાયક છે; છતાં આખરે પામર જીવ ક્ષણિક સુખ મેળવવા તૃણાને વશ થઈ ભવિષ્યમાં પાછો વધારે ને વધારે દુઃખ બહોરે છે. બીજી તરફથી આત્મ-સંયમ શર્યાતમાં બહુ મુશ્કેલ લાગે છે, છતાં પગલે પગલે આગળ વધીએ તો ધીમે ધીમે રહેલો થતો જાય છે, અને મનોરંજક લાગે છે. ઇન્દ્રિયોને જીતવી-મન વશ કરવું, એનાથી જેટલો હર્ષ થાય છે એટલો કષ્ટાથી થતો નથી. ઇન્દ્રિયોના ઉપર જ્ય મેળવવો એનાથી વધારે ગૌરવ-વાળો વિજય બીજો એક પણ નથી.”

“ સંસારનાં સુખ ” માંથી